

22 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 2020

† ΚΥΡΙΑΚΗ ΚΔ' (Θ' ΛΟΥΚΑ)

Ἡ μετὰ τὴν ἑορτὴν. Ἀρχίππου, Φιλήμονος, Ὀνησίμου ἀποστόλων·
Κικιλίας μάρτυρος καὶ τῶν σὺν αὐτῇ (†230). Κλήμεντος καὶ
Σισινίου ἱερομαρτύρων.

Ἦχος βαρύς. Ἐωθινὸν β'.

* * * * *

Εἰς τὸν Ὄρθρον.

Μετὰ τὸν Ἐξάψαλμον,

Συναπτὴ μεγάλη, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Ἦχος ρϛ Γα ϕ

Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φανεν η μιν ^Δ ευ λο
γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι

^Γ
ου ^{ϛϛ}

Στίχ. α'. Ἐξομολογεῖσθε τῷ Κυρίῳ, ὅτι ἀγαθός, ὅτι εἰς τὸν αἰῶνα
τὸ ἔλεος αὐτοῦ.

Στίχ. β'. Πάντα τὰ ἔθνη ἐκύκλωσάν με, καὶ τῷ ὀνόματι Κυρίου
ἤμυνάμην αὐτούς.

Στίχ. γ'. Παρὰ Κυρίου ἐγένετο αὕτη, καὶ ἐστὶ θαυμαστὴ ἐν
ὀφθαλμοῖς ἡμῶν.

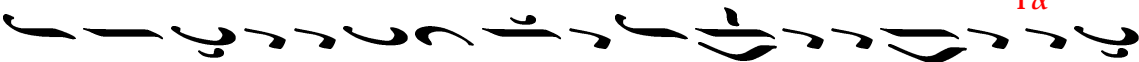
Θ ε ος Κυ ρι ος και ε πε φα νεν η μιν ^Δ ευ
λο γη με νος ο ερ χο μενος εν ο νο μα τι Κυ ρι

ι ι ου ^Γ
^{ϛϛ}

ΑΠΟΛΥΤΙΚΙΑ

Τὸ Ἀναστάσιμον.

Κ α τε λυ σας τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η
νε ω ξας τω λη στη τον πα ρα δει σον ^Π των μυ ρο φο
^{Νη} ^{Πα} ^{Νη} ^ϙ

 ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λουις κη ρυτ

 τειν ε πε τα ξας ^{νη} ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε

 ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος

Δόξα. Τὸ αὐτό. Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου, ἀπολυτίκιον, ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-θ.

Σ η με ρον της ευ δο κι ας Θε ο το προ οι μι

 ον ^ε και της των αν θρω πων σω τη ρι ας η προ κη ρυ

 ξις ^ε εν να ω τθ Θε ο τρα νως η Παρ θε νος δεικ νυ

 ται ^Δ και τον Χρι ζον τοις πα σι προ κα τα γγε λε ται ^ε

 αυ τη και η μεις με γα λο φωνωσ βο η σω μεν ^Δ χαι

 ρε της οι κο νο μι ας τθ Κτι στθ η εκ πλη ρω ^χ σι

 ι ⁷ ις ^Δ

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις:

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

* * *

ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

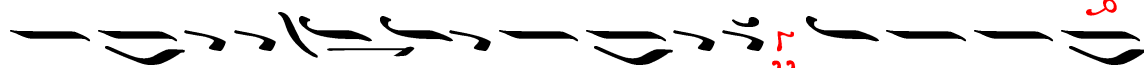

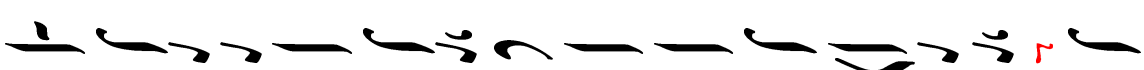

[Τὸ Ψαλτήριον καὶ ὁ Ἄμωμος]

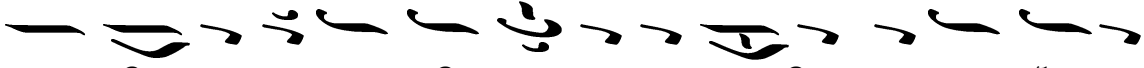

Μετὰ τὴν ἀ' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος $\overline{\alpha\gamma\omega}$ Γα φ

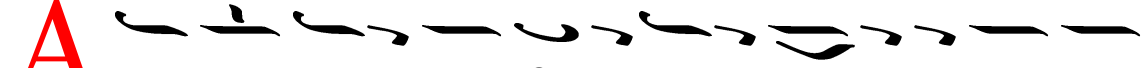
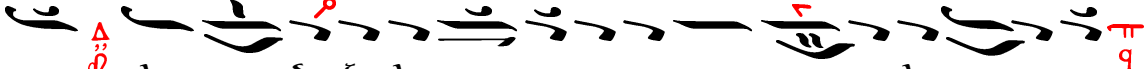

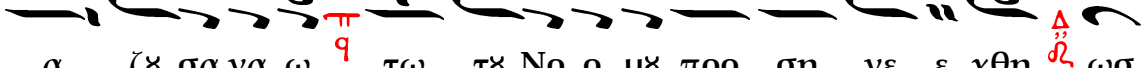
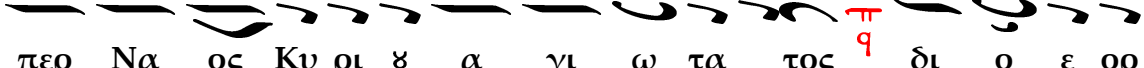
Η ζω η εν τω τα α φω α νε κει το και

 σφρα γις εν τω λι ι θω ε πε κει το^{Γ 22} ως Βα σι λε^Ω

 α υ πνου ουν τα στρα τι ω ται ε φυ λατ τον Χρι στον^{Γ 22} και

 Αγ γε λοι ε δο ξα ζον ως Θε ον α θα να τον^{Γ 22} γυ

 ναι κες δε ε κραυ γα ζον α νε στη ο Κυ ρι

 ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος^{Γ 22}
 Δόξα.

T
 η τρι η με ε ρω τα φη η σου σκυ λε ευ σας

 τον θα να τον και φθα ρεν τα τον αν θρω πον τη ζω η

 φο ο ρω ε γε ρσει σου^{Γ 22} α να στη σας Χρι στε ε ο

 Θε ος ως φι λανθρωπος δο ο ξα α σοι^{Γ 22}

Και νυν. Τῆς ἑορτῆς.

Τοῦ λίθου σφραγισθέντος. Ἦχος ♯ Πα ρ

A
 ι νε σα τε παρ θε νοι και μη τε ρες υ μνη σα

 τε^{Δ 22} λα οι δο ξο λο γει τε ι ε ρει εις ευ λο γη σα τε^{Π 9}

 την α χρα ντον Μη τε ρα τῶ Θε ος^{Δ 22} σα ρ κι γαρ νη πι

 α ζο σα να ω^{Π 9} τω τῶ Νο ο μῶ προ ση νε ε χθη^{Δ 22} ωσ

 πε ρ Να ος Κυ ρι ος α γι ω τα τος^{Π 9} δι ο ε ο ρ

την πνευματικὴν ἑλευθερίαν ἡμεῖς ἀνακραξομεν
καὶ ῥεπαροθενοῦμεν ὁμοθυμαδὸν ἡμῶν

Μετὰ τὴν β' Στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος Γαϕ

Εσφραγισμένην ἡμῶν τὴν ἐλευθερίαν
ταύτην ἡμεῖς ἀνακραξομεν καὶ ῥεπαροθενοῦμεν
ὁμοθυμαδὸν ἡμῶν ἡμεῖς ἀνακραξομεν
καὶ ῥεπαροθενοῦμεν ὁμοθυμαδὸν ἡμῶν
καὶ ῥεπαροθενοῦμεν ὁμοθυμαδὸν ἡμῶν
καὶ ῥεπαροθενοῦμεν ὁμοθυμαδὸν ἡμῶν

Δόξα.

Επιτομήν ἡμῶν ἡμεῖς ἀνακραξομεν
καὶ ῥεπαροθενοῦμεν ὁμοθυμαδὸν ἡμῶν
καὶ ῥεπαροθενοῦμεν ὁμοθυμαδὸν ἡμῶν
καὶ ῥεπαροθενοῦμεν ὁμοθυμαδὸν ἡμῶν
καὶ ῥεπαροθενοῦμεν ὁμοθυμαδὸν ἡμῶν
καὶ ῥεπαροθενοῦμεν ὁμοθυμαδὸν ἡμῶν
καὶ ῥεπαροθενοῦμεν ὁμοθυμαδὸν ἡμῶν
καὶ ῥεπαροθενοῦμεν ὁμοθυμαδὸν ἡμῶν
καὶ ῥεπαροθενοῦμεν ὁμοθυμαδὸν ἡμῶν
καὶ ῥεπαροθενοῦμεν ὁμοθυμαδὸν ἡμῶν

Καὶ νῦν. Τῆς ἑορτῆς.

Ταχὺ προκατάλαβε. Ἦχος $\frac{1}{2}$ Δι-Θ.

Δ αὐτὸ προοδοποιήσον ἐν τῷ ναῶ τῷ Θεοῦ
καὶ χαίρων ὑποδέξαι τὴν Βασιλίδαιμων
ταυτηεκβοήσον εἰσελθε ἡ Κυρία εἰς ναὸν
Βασιλεως εἰσελθε ἡς ἡδοξα κεκρυμμενως νο
εἶται ἐξ ἡς μελικαὶ γαλαμειπη γασειν πασι το
φως ο Χριστος

Εὐλογητάρια ἀναστάσιμα Θεοφάνους Βατοπαιδινού.

Ἦχος $\frac{1}{2}$ Κε ρ

Εὐλογητός εἶ ἐὶς Κύριε διδάξο
ὄν μετὰ ἀδικαίωματα
Τῶν ἀγγέλων ὁδηήμος
πλαγῆ ὀρωων σε ἐννεεκροίσις λογι
σθε εἰ εἰ ντα τῷ θανάτῳ δε Σωωωτερ
τὴν ἰσχυνκαθελοὸν τακαὶ συνεἰ αυ
τωωτοὸν Ἀδαμ εγειρα ντα και εξ

α δὲ πάντας ἐλευθέρωσαν τὰ ^u₉

Εὐλογητός εἰ εἰ Κύριε ^{v'}₂₂ διδάξο ο

ὄν μετὰ ἀ ἀ ἀ δικαίωμα τὰ ἀ ἀ ἀ σὺ ^u₉

Τιταμύρα σὺ μπάθως τοῖς δακρυσί ^{v'}₂₂ ὦ ὦ

μα ἀθητραὶ κίρνα ἀ ἀ ἀ τε ^u₉ ὁ ἀστρά

πτῶν ἐν τῷ τῷ φωτὶ Ἀγγελοῦ ^{v'}₂₂ προσεφθέγγ

γε ἐτοταῖς μύροφο ο ο ο ροῖς ^u₉ ἰδέτε εὐ

μεις τὸν τὰ φονκαὶ ἠσθητε ^u₉ ὁ Σωτήρ

γὰρ ἐξάνε ἐ ἐστη τὸ μνηημάτος ^u₉

Εὐλογητός εἰ εἰ Κύριε ^{v'}₂₂ διδάξο ο

ὄν μετὰ ἀ ἀ ἀ δικαίωμα τὰ ἀ ἀ ἀ σὺ ^u₉

Λιι ἀνπρωϊ μύροφοροῖ ἐεδρά

μόν ^{v'}₂₂ προστομνηημά ἀ σὺ θρηνολογῶ ^u₉

σαί ^u₉ ἀλλ ἐπεστή προς αὐτὰς ὁ ἀγγελοῦ

καὶ εἰ εἰ εἰ εἰ πέ ^{v'}₂₂ θρηνοοκαίροσ πεεπαυ

ταὶ μὴ κλαίε τε ^u₉ τὴν ἀναστάσιν δε ἀ

πο στο λους ει ει πα τε ^u₉

Eυ λο γη τος ει ει Κυ ρι ε ^{v'}₂₂ δι δα ξο ο

ο ον με τα α α α δι και ω μα τα α α α σθ ^u₉

Mυ ρο φο ροι γυ ναι αι αι κες με τα μν

ρων ελ θς ς ς ς σαι ^{v'}₂₂ προς το μνη η μα σθ

Σω ω ω ω τερ ^u₉ ε νη χον το αγ γε ε ε λθ

προς αυ τας φθε γγο με ε ε ε νθ ^{v'}₂₂ τι με τα α α νε

κρων τον ζω ω ων τα λο γι ζε σθε ^u₉ ως Θε

ος γαρ ε ξα νε ε ε στη τθ μνη η μα τος ^u₉

Δο ξα Πα τρι ι ι και Υι ω ω και αι Α γι ω

Πνευ μα τι ^u₉

Προ σκυ νθ μεν Πα τε ε ε ρα και τον τθ

τθ Υι ο ο ο ον τε ^{v'}₂₂ και αι τω ω Α α γι ον

Πνε ε ε ευ μα ^u₉ την Α γι αν Τρι α α α δα εν

μι α τη ου σι ι ι ι α ^{v'}₂₂ συν τοις Σε ε ε ρα

φι μι κρα α ζον τες το Α α γι ος Α γι

ος ^{u q} Α γι ος ει Κυ υ ρι ε ^{u q}

K αι νυ υ υν και α ει και εις τας αι ω ω

ω ω να ας τωων αι ω ω νων α μην ^{u q}

Z ω ο δο την τε κς ς ς σα τον Α δαμ

α μαρ τι ι ι ι ας ^{v' 22} ε ε λυ υ τρω ω σω Παρ

θε ε ε ε νε ^{u q} χαρ μο νην δε τη Ε ε ευ α α

ντι λυ πης πα ρε ε ε εσ ^{v' 22} χες ρευ σαν τα α α ζω

η ης ι ι θυ νε προς ταυ την δε ^{u q} ο εκ

σς σαρκω θει εις Θε ος και α αν θρω πος ^{u q}

A λλη λς ι α Α λλη λς ς ι α ^{v' 22} Α λλη

λς ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ος ^{u q}

Τὸ τρίτον.

A λλη λς ι α Α λλη λς ς ι α ^{v' 22} Α λλη

λς ι ι α α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ^χ

ο ο ος ^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Τ ων Α γγε ε λων ο δη η μος κα τε πλα α γη
ο ρω ων σε εν νε κροις λο γι σθεντα τϷ θα να α
τϷ δε Σω ω τερ την ι σχυ υν κα θε λο ον τα και συν
ε αυ τω τον Α δαμ ε γει ραν τα^{u q} και εξ α δϷ
παν τας ε λευ θε ρω ω σα αν τα^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι
και ω μα τα σθ^{u q}

Τ ι τα μυ ρα συμ πα θως τοις δα κρυ σι^{v' u} ω μα θη
τρι αι κιο να τε^{u q} ο α ζραπτων εν τω τα φω Α
γγε λος προ σε φθε γγε το ταις μυ ρο φοροις^{u q} ι δε τε υ
μεις τον τα α φον και η σθη τε^{u q} ο Σω τηρ γαρ ε
ξα νε ε στη τϷ μνη μα α τος^{u q}

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Λι ανρω ι μυ ρο φο ροι ε δρα μον προς το μνη

μα σθ θρη νο λο γησαι^{u q} αλλ ε πε στη προς αυ τας ο

Α γγε λος και ει ει πε θρη νθ ο και ρος πε παυ ται

μη κλαιε τε^{u q} την α να στα σιν δε Α πο στο λους ει ει

πα α τε^{u q}

Ευ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξον με τα δι

και ω μα τα σθ^{u q}

Μυ ρο φο ο ροι γυ ναι αι κες με τα μυ υ ρων

ελ θη σαι προς το μνη η μα σθ Σω τερ^{u q} εν η χθ ον

το Α γγε ε λθ προς αυ τα ασ φθε γγο με ε νθ τι με

τα νε κρων τον ζωων τα λο γι ζε σθε^{u q} ως Θε ος

γαρ ε ξα νε ε στη τθ μνη η μα α τος^{u q}

Δο ξα Πα τρι ι και Υι ω^{v' 22} και Α γι ω Πνευ μα

τι^{u q}

Προ σκυ νθ θ μεν Πα τε ε ρα και τον τθ θ τθ

Υι ο ον τε και το Α α γι ον Πνευ μα την α γι ι
αν Τρι α α δα εν μι α α τη ου σι ι α συν τοις
Σε ρα φειμ κρ α ζον τες το Α α γι ος Α γι ος Α
γι ος ει Κυ ρι ι ε

Κ αι νυ υν και α ει και εις τας αι ω νας των
αι ω νων α μην

Ζ ω ο δο ο την τε κς ς σα ε λυ τρω ω σω Παρ
θε ε νε τον Α δα αμ α μαρ τι ας χαρ μο νη ην δε
τη Ε ευ α α ντι λυ υ πης πα ρε ε σχε ς ρευ σαν τα
ζω ης ι θυ νε προς ταυ την δε ο εκ σς σαρκω θεις
Θε ος και αν θρω ω πος

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α Α λλη λς
ι α δο ο ξα σοι ο Θε ος

Τὸ τρίτον

Α λλη λς ι α Α λλη λς ι α Α λλη
λς ι ι α δο ο ξα σοι ο Θε ο ο ο ο ο ος

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι ηὐλόγηταί σου τὸ ὄνομα...

* * *

ΥΠΑΚΟΗ, ΑΝΑΒΑΘΜΟΙ, ΠΡΟΚΕΙΜΕΝΟΝ

Ἡ Ὑπακοή·

Ὁ ἡμετέραν μορφήν ἀναλαβών, καὶ ὑπομείνας Σταυρὸν σωματικῶς, σῶσόν με τῇ Ἀναστάσει σου, Χριστέ ὁ Θεός, ὡς φιλόανθρωπος.

Οἱ Ἀναβαθμοί.

Ἦχος ρϛ Γα ϕ

Ἀντίφωνον Α΄.

Την αἰχμαλωσίαν Σιών ἐκπλήνης ἐπιστρέψας καὶ μεσσητὴρ ζωῶν ἐξαιρέτων δούλοπαθεῖ εἰς

Εν τῷ νότῳ οσπείρων θλίψεις νηστείας μετὰ δακρυῶν σου τὸς χαράς δρεψεται δραγματὰ αἰζωοτροφία

Δοξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι καὶ νῦν καὶ αἰεὶ καὶ εἰς τοὺς αἰῶνας τῶν αἰῶνων ἀμήν

Αγίῳ Πνεύματι πηγῆ τῶν ἁγίων θεσάυρισμα αὐτῶν ἐξουσιοφία σὺνεσις φόβος αὐτῶ

αι νε σις δο ξα τι μη και κρα α τος
Ἀντίφωνον Β'

Ε αν μη Κυ ρι ος οι κο δο μη ση οι κον τον
της ψυ χης μα την κο πι ω ω μεν πλην γαρ αυ του ου πρα α
ξις ου λο ο γος τε λει ει ται

Τ ου καρ που ου της γα στρος οι Α γι οι πνευ μα
το κι νη η τως α να βλα στου σι πα τρω α δογμα τα
υι ο θε σι ι ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα
τι Και νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι
ω ω νων α μην

Α γι ω Πνευ μα τι τα συμ παν τα το ει ναι
ε ε χει προ παν των γαρ Θε ος των ο λων
κυ ρι ο ο της φως α προ σι τον ζω η των πα αν των

Ἀντίφωνον Γ'

Ο ι φο βου με νοι τον Κυ ρι ον ο δους ζω ης ευ
ρο ον τεσ νυν και α ει μα κα ρι ον ται δο ξη α κη

ρα α τω 22

Κυκλω της τραπέζης σου ως στελεχη βλεπων

τα εκ γονα σου και ρευφραι αι νου προσαγων

τα αυτατω Χριστω ποιμενα αρχα 22

Δοξα Πατρι και Υιω και Αγιω Πνευμα

τι 22 Και νυν και αι 22 και εις τους αιωνων αι

ωνων αμην 22

Αγιω Πνευματι βυθος χαρισματα πλουτος

δοξης κριματων βαθος μεεγαλο 22 ομοδοξον

Πατρι και Υιω ω λατρευτον γαρ 22

Προχείμενον.

Αναστηθι Κυριε ο Θεος μου υψω

θητω η χειρ σου μη επιλαθητων πενητων σου εις

τεελος 22

Στίχ. α'. Ἐξομολογήσομαί σοι, Κύριε, ἐν ὅλη καρδίᾳ μου, διηγῆσομαι πάντα τὰ θαυμάσιά σου.

Αναστηθι Κυριε ο Θεος μου υψω

θη τω η χει ερ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου εις
 τε ε λος

Στίχ. β'. Εὐφρανθήσομαι καὶ ἀγαλλιάσομαι ἐν σοί, ψαλῶ τῷ
 ὀνόματί σου Ὑψιστε.

Α να στη θι Κυ ρι ε ο Θε ος μου υ ψω
 θη τω η χει ερ σου μη ε πι λα θη των πε νη των σου
 εις τε ε λο ο ο ος

ΤΑΞΙΣ ΕΩΘΙΝΟΥ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΥ

Ὁ διάκονος: Τοῦ Κυρίου δεηθῶμεν.

Κύριε, ἐλέησον.

Ὁ ἱερεύς: Ὅτι ἅγιος εἶ, ὁ Θεὸς ἡμῶν, ...

Ἀμήν.

Ἦχος Δι-θ

Π α α σα πνο η αι νε σα τω τον Κυ ρι ον

Στίχ. Αἰνεῖτε τὸν Θεὸν ἐν τοῖς ἁγίοις αὐτοῦ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν
 στερεώματι τῆς δυνάμεως αὐτοῦ.

Α ι νε σα α τω πνο η η η πα σα τον
 Κυ ρι ο ο ον

Ὁ διάκονος: Καὶ ὑπὲρ τοῦ καταξιωθῆναι ἡμᾶς τῆς ἀκροάσεως
 τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν ἱκετεύσωμεν.

Κύριε, ἐλέησον. (γ)

Ὁ διάκονος: Σοφία· ὀρθοί· ἀκούσωμεν τοῦ ἁγίου Εὐαγγελίου.

Ὁ ἱερεύς: Εἰρήνη πᾶσι.

Καὶ τῷ Πνεύματί σου.

Ὁ ἱερεύς: Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον ἁγίου Εὐαγγελίου τὸ
 ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ ἱερεὺς ἀναγινώσκει τὸ ἐνδιάτακτον ἑωθινὸν Εὐαγγέλιον.

Ἑωθινὸν Β'

Ἐκ τοῦ κατὰ Μᾶρκον (ιστ' 1-8).

Διαγενομένου τοῦ σαββάτου, Μαρία ἡ Μαγδαληνὴ καὶ Μαρία ἡ τοῦ Ἰακώβου καὶ Σαλώμη ἠγόρασαν ἀρώματα ἵνα ἐλθοῦσαι ἀλείψωσιν τὸν Ἰησοῦν. Καὶ λίαν πρῶτὴ τῆς μιᾶς σαββάτων ἔρχονται ἐπὶ τὸ μνημεῖον, ἀνατείλαντος τοῦ ἡλίου. Καὶ ἔλεγον πρὸς ἑαυτάς· Τίς ἀποκυλίσει ἡμῖν τὸν λίθον ἐκ τῆς θύρας τοῦ μνημείου; Καὶ ἀναβλέψασαι θεωροῦσιν ὅτι ἀποκεκύλισται ὁ λίθος· ἦν γὰρ μέγας σφόδρα. Καὶ εἰσελθοῦσαι εἰς τὸ μνημεῖον εἶδον νεανίσκον καθήμενον ἐν τοῖς δεξιοῖς, περιβεβλημένον στολὴν λευκὴν, καὶ ἐξεθαμβήθησαν. Ὁ δὲ λέγει αὐταῖς· Μὴ ἐκθαμβεῖσθε· Ἰησοῦν ζητεῖτε τὸν Ναζαρηνὸν τὸν ἐσταυρωμένον· Ἠγέρθη, οὐκ ἔστιν ὧδε· ἴδε ὁ τόπος ὅπου ἔθηκαν αὐτόν. Ἀλλ' ὑπάγετε εἶπατε τοῖς μαθηταῖς αὐτοῦ καὶ τῷ Πέτρῳ ὅτι προάγει ὑμᾶς εἰς τὴν Γαλιλαίαν· ἐκεῖ αὐτὸν ὄψεσθε, καθὼς εἶπεν ὑμῖν. Καὶ ἐξελθοῦσαι ταχὺ ἔφυγον ἀπὸ τοῦ μνημείου· εἶχε δὲ αὐτὰς τρόμος καὶ ἔκστασις, καὶ οὐδενὶ οὐδὲν εἶπον ἐφοβοῦντο γάρ.

Δόξα σοι, Κύριε, δόξα σοι.

Ὁ Προεστὼς ἢ ὁ Ἀναγνώστης·

Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι, * προσκυνήσωμεν ἅγιον Κύριον Ἰησοῦν, * τὸν μόνον ἀναμάρτητον. * Τὸν σταυρόν σου, Χριστέ, προσκυνοῦμεν * καὶ τὴν ἁγίαν σου ἀνάστασιν * ὑμνοῦμεν καὶ δοξάζομεν· * σὺ γὰρ εἶ Θεὸς ἡμῶν, * ἐκτός σου ἄλλον οὐκ οἶδαμεν, * τὸ ὄνομά σου ὀνομάζομεν. * Δεῦτε πάντες οἱ πιστοὶ προσκυνήσωμεν * τὴν τοῦ Χριστοῦ ἁγίαν ἀνάστασιν· * ἰδοὺ γὰρ ἦλθε διὰ τοῦ Σταυροῦ * χαρὰ ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ. * Διὰ παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, * ὑμνοῦμεν τὴν ἀνάστασιν αὐτοῦ. * Σταυρόν γὰρ ὑπομείνας δι' ἡμᾶς, * θανάτῳ θάνατον ὤλεσεν.

Ο Ν΄ ΨΑΛΜΟΣ

Γεωργίου Ραιδεστηνοῦ († 1889)

Χ Δ

Ε λε η μον ε λε η σον με ο Θε ος κα τα

το με γα ε λε ος σθ και κα τα το πλη θος των οι

κτισμων σθ ε ξα λειψοντο α νο μη μα μθ

Ε πι πλει ον πλυνον με α πο της α νο μι ι

ας μὲ καὶ ἀπο τῆς ἀμαρτίας μὲ κα θάρισον

με

Οτι τὴν ἀνομιαν μὲ γωγινωσκω καὶ

ἡ ἀμαρτία μὲ νωπιον μὲ στιδιὰ παν

τος

Σοι μόνῃ ἡμαρτον καὶ τὸ πονηρον ε

νωπιον σε ποιοιῆσα ὅπως ἀνδικαίω

θῆς ἐν τοῖς λόγοις σε καὶ νικῆσης ἐν τῷ κρινεσθαι

σε

Ιδὲ γὰρ ἐν ἀνομιαῖς σου νεληφθῆν καὶ ἐν ἀ

μαρτίαις ἐκίσθησέ με ἡ μήτηρ μὲ

Ιδοὺ γὰρ ἀληθειαν ἡ γὰ ἀπησας τα α

δηλα καὶ τὰ κρυφία τῆς σοφίας σε δηλώσας

μοι

Εἰς τὸν ἀσπασμὸν τοῦ ἀρχιερέως.

χ ε

Ιδὲ ὅ ὅ ὅ ὅ ὅ ὅ γὰρ ἀληθινη

θει αν η η η γα πη η σα ας τα α δη λα
και αι τα κρυ υ φι ι α τη η η ης σο ο φι
ι ι α ας σϝ ϝ ϝ ε δη λω ω ω ω σα α α
α α ας μοι οι οι οι

Ὁ ἀχορός.

Ε ις ποολ λα ε ε τη δε σπο ο τα

Ρ αν τι εις με υσ σω πω και κα θα ρι σθη η σο
μαι πλυ νεις με και υ περ χι ο να λευκαν θη σομαι

Α κου τι εις μοι α γαλ λι α σιν και ευφρο
συ νην α γαλ λι α σονται ο στε α τε τα πεινω με

να

Α πο σρεψον το προσωπον σα πο των α
μαρτιων μϝ και πασαστας α νο μι ας μϝ ε ξα λει

ψον

Κ αρ δι αν κα θα ραν κτι σον εν ε μοι ο Θε

ος και πνευμα εϑες εγ και νισον εν τοις εγκατοις

μδ

Μη αποριψης με απο τσπροσωπσς και
το Πνευμα στο αγιον μη αντανελης απε

μδ

Αποδος μοι την αγαλλιασιν του σωτη
ριου σς και πνευματι ηγεμονικωστηριξον

με

Διδαξω ανομους τας οδσς σς και ασε
βεις επι σε επιστρεψσσι

Ρυσαι με εξ αιματων ο Θεος ο Θεος της
σωτηριιας μδ αγαλλιασεται η γλωσσα μδ την
δι και ο συνησδ

Κυριε ταχειλη μου ανοιξεις και το
στομα μδ αναγγειλει την ανεσιν σς

Οτι ειη θελησας θυσιαν εδωκα αν

ο λο καυ τω μα τα ουκ ευ δο κη σεις

Θ υ σι α τω Θε ω πνευ μα συν τε τριμ με νον

καρ δι αν συν τε τριμ με νην και τε τα πει νω με νην

ο Θε ος ουκ ε ξου δε νω σει

Α γα θυ νον Κυ ρι ε εν τη ευ δο κι α σα

την Σι ων και οι κο δο μη θη τω τα τει χη Ι ε ρσ

σα λημ

Τ ο τε ευ δο κη σεις θυ σι αν δι και ο συ

νης α να φο ραν και ο λο καυ τω μα τα

Τ ο τε α νοι σσιν ε πι το θυ σι α στη ρι ον

σμο οσ χς και ε λε η σον με ο Θε ος

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και Α γι ω Πνευ μα τι

Ταις των Α πο στο ο λων πρε σβει αις ε λε η μον

ξα λει ψον τα πλη θη των ε μων ε γ κλη μα των

Κ αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας των αι ω

νων Α μην Ταις της Θε ο το ο κς πρε σβει αις ε λε

η μον ^Δ ε ξα λει ψον τα πλη θη των ε μω ων εγ κλη μα
των ^Δ

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
πλῆθος τῶν οἰκτιρισμῶν σου

^Δ ε ξα λει ψον το α νο μη μα μ ^Δ

A να στας ο Ι η σους α πο του τα φθ κα

θως προ ει πεν ^Δ ε δω κεν η μιν την αι ω νι ον

ζω ην και με γα ε λε ο ο ος ^Δ

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

Τὰ αὐτὰ εἰς ἄργον μέλος.

Ἦχος ^Δ Δι - θ

Δ ο ξα Πα α α τρι και Υι υι ω και Α γι ι ω

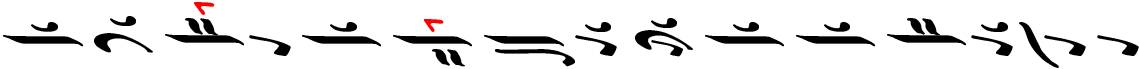

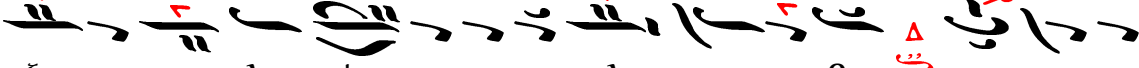

Πνε ε ευ μα τι ι ι ταιστων Α πο στολων προ ε

σβει ει ει αις ^Δ ε ε ε ε λε ε η η η μον ^Δ ε

ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη ^Δ των ε ε

μω ω ων ε εγ κλη μα α α των ^Δ

K αι νυν και α α ει ^Δ και εις τας αι ω νας των αι

 ω νων α α μη η ην ταις της Θε ο το κς πρε ε

 σβει ει ει αις ε ε ε ε λε ε η η η μον ε

 ξα α α λει ψο ο ον τα πλη η η θη των ε ε

 μω ω ων ε εγ κλη μα α α των

Ἐλέησόν με, ὁ Θεός, κατὰ τὸ μέγα ἔλεός σου, καὶ κατὰ τὸ
 πλῆθος τῶν οἰκτιρμῶν σου

 ε ξα λειψον το α νο ο ο

 μη μα α μθ

A να στας ο Ι η σης α πο τς τα

α α α α φς κα α θω ω ως προ ο ει ει ει

πεν ε ε δω κεν η η μιν την αι ω νι ι

ον ζω ω ην και με ε γα ε ε λε ε ε ο

 ο ο ος

Σῶσον, ὁ Θεός, τὸν λαόν Σου... Κύριε, ἐλέησον (ιβ'). Ἐλέει καὶ
 οἰκτιρμοῖς... Ἀμήν.

ΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ

Ὁ Ἀναστάσιμος μετὰ τῶν εἰρμῶν,
 ὁ ἀ' τῆς ἑορτῆς ἄνευ εἰρμῶν.
 Κανὼν Ἀναστάσιμος.
 Ὡδὴ ἀ'. Ὁ Ἀναστάσιμος εἰς δ'.
 Ἦχος βαρὺς. Ὁ εἰρμός.

Νεύσει σου πρὸς γεώδη, ἀντιτυπίαν μετήχθη, ἢ πρὶν εὐδιάχυτος,
 ὑδάτων φύσις Κύριε· ὅθεν ἀβρόχως πεζεύσας, ἄδει Ἰσραήλ σοι,
 ὦδὴν ἐπινίκιον.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Κέκριται τοῦ θανάτου, ἢ τυραννὶς διὰ ξύλου, ἀδίκῳ θανάτῳ σου, κατακριθέντος Κύριε· ὅθεν ὁ ἄρχων τοῦ σκότους, σοῦ μὴ κατισχύσας, δικαίως ἐκβέβληται.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Ἄδης σοι προσπελάσας, καὶ τοῖς ὁδοῦσι μὴ σθένων, συντριῖψαι τὸ σῶμά σου, τὰς σιαγόνας τέθλασαι· ὅθεν Σωτὴρ τὰς ὀδύνας, λύσας τοῦ θανάτου, ἀνέστης τριήμερος.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Λέλυνται αἱ ὀδύνηαι, αἱ τῆς προμήτορος Εὐίας· ὠδίνας λαθοῦσα γάρ, ἀπειρογάμως τέτοκας· ὅθεν σαφῶς Θεοτόκον, Πάναγνε εἰδότες, σὲ πάντες δοξάζομεν.

Κανὼν τῆς ἑορτῆς πρῶτος, οὔ ἡ Ἀκροστιχίς·

Σὺ τὴν χάριν, Δέσποινα, τῷ λόγῳ δίδου.

Ποίημα κυρίου Γεωργίου.

Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Σοφίας πανάχραντε, σὲ θησαυρὸν ἐπιστάμενοι, καὶ χάριτος βρύουσαν, πηγὴν ἀέναον, τὰς τῆς γνώσεως, αἰτοῦμέν σε ῥανίδας, ἐπόμβρησον Δέσποινα, τοῦ ἀνυμνεῖν σε αἰεὶ.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Ὑπέριτερος Πάναγνε, τῶν οὐρανῶν χρηματίσασα, ναὸς καὶ παλάτιον, ἐν τῷ ναῷ τοῦ Θεοῦ, ἀνατίθεσαι, αὐτῷ ἐτοιμασθῆναι, εἰς θείαν κατοίκησιν, τῆς παρουσίας αὐτοῦ.

Δόξα.

Τὸ φῶς ἀνατείλασα, ἢ Θεοτόκος τῆς χάριτος, πάντα κατελάμπρυνε, καὶ συνηγάγετο, τὴν ὑπέρλαμπρον, αὐτῆς κατακοσμῆσαι, πανήγυριν ἄσμασι· δεῦτε συνδράμωμεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ἡ πύλη ἢ ἔνδοξος, ἢ λογισμοῖς ἀδιόδευτος, τὰς πύλας διάρασα, τὰς τοῦ ναοῦ τοῦ Θεοῦ, νῦν προτρέπεται, ἡμᾶς συνεισελθόντας, τὰ θεία θαυμάσια, κατατροφῆσαι αὐτῆς.

ᾠδὴ γ΄. Ὁ ἀναστάσιμος.

Ἦχος βαρὺς. Ὁ εἰρμός.

Ὁ κατ' ἀρχὰς τοὺς οὐρανοὺς, παντοδυνάμῳ σου Λόγῳ, στερεώσας Κύριε Σωτὴρ, καὶ τῷ παντουργῷ καὶ θείῳ Πνεύματι, πᾶσαν τὴν δύναμιν αὐτῶν, ἐν ἀσαλεύτῳ με πέτρα, τῆς ὁμολογίας σου στερέωσον.

Τροπάρια.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σὺ ἀνελθὼν ἐπὶ ξύλου, ὑπὲρ ἡμῶν ὀδυνᾶσαι, ἐκουσίως εὐσπλαγχνε Σωτήρ, καὶ φέρεις πληγὴν εἰρήνης πρόξενον, καὶ σωτηρίας τοῖς πιστοῖς, δι' ἧς τῷ σῶ Ἐλεῆμον, πάντες κατηλλάγημεν Γεννήτορι.

Στίχ. Δόξα τῇ ἀγίᾳ ἀναστάσει σου, Κύριε.

Σύ με καθῆρας τῆς πληγῆς, τὸν τῇ ψυχῇ τετρωμένον, δρακοντίῳ δῆγματι Χριστέ, καὶ ἔδειξας φῶς ἐν σκότει πάλαι μοι, κατωκισμένῳ καὶ φθορᾷ· διὰ Σταυροῦ γὰρ εἰς ἄδην, καταβεβηκῶς με συνανέστησας.

Θεοτοκίον.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Τῆς ἀπειράνδρου σου Μητρός, ταῖς ἰκεσίαις τῷ κόσμῳ, τὴν εἰρήνην βράβευσον Σωτήρ, καὶ τῷ βασιλεῖ τὴν νίκην δώρησαι, κατὰ βαρβάρων δυσμενῶν, καὶ τῆς ἀφράστου σου δόξης, τοὺς δοξολογοῦντάς σε ἀξίωσον.

Τῆς ἑορτῆς. Ἦχος δ΄. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Νυμφοστόλος σήμερον ἐδείχθη, τερπνὸς τῆς Παρθένου ὁ ναός, καὶ θάλαμος δεχόμενος, τὴν ἔμψυχον παστάδα Θεοῦ, τὴν καθαρὰν καὶ ἄμωμον, καὶ λαμπροτέραν πάσης κτίσεως.

Στίχ. Ὑπεραγία Θεοτόκε, σῶσον ἡμᾶς.

Δαυΐδ προεξάρχων τῆς χορείας, σκιρτᾷ καὶ χορεύει σὺν ἡμῖν, καὶ Βασιλίδα κράζει σε, πεποικιλμένην ἄχραντε, παρισταμένην πάναγνε, ἐν τῷ ναῷ τῷ Βασιλεῖ καὶ Θεῷ.

Δόξα.

Ἐξ ἧς ἡ παράβασις προῆλθεν, ἡ πάλαι τῷ γένει τῶν βροτῶν, ἐκ ταύτης ἡ ἀνόρθωσις, καὶ ἀφθαρσία ἦνθησεν, ἡ Θεοτόκος σήμερον, προσαγομένη ἐν τῷ οἴκῳ Θεοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Σκιρτῶσιν Ἀγγέλων στρατηγίαι, καὶ πάντων ἀνθρώπων ἡ πληθὺς, καὶ πρὸ προσώπου Πάναγνε, προτρέχουσί σου σήμερον, λαμπαδηφόροι κράζουσαι, τὰ μεγαλεῖά σου ἐν οἴκῳ Θεοῦ.

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·

Ὅτι σὺ εἶ ὁ Θεὸς ἡμῶν...

* * *

ΜΕΣΩΔΙΑ ΚΑΘΙΣΜΑΤΑ

Ἐκ τοῦ Μηναίου. Κάθισμα μεθέορτον.

Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Δικαίων ὁ καρπός, Ἰωακείμ καὶ τῆς Ἄννης, προσφέρεται Θεῷ, Ἰερῷ ἐν ἀγίῳ, σαρκὶ νηπιάζουσα, ἡ τροφὸς τῆς ζωῆς ἡμῶν· ἦν εὐλόγησεν, ὁ ἱερός Ζαχαρίας· ταύτην ἅπαντες, οἱ γηγενεῖς μετὰ φόβου, πιστῶς μακαρίσωμεν.

Δόξα. Καὶ νῦν. Τὸ αὐτό.

* * *

Συναπτὴ μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Σὺ γὰρ εἶ ὁ βασιλεὺς τῆς εἰρήνης...

* * *

KONTAKION, OIKOS, SYNAGARION

Κοντάκιον καὶ Οἶκος τὰ Ἀναστάσιμα.

Κοντάκιον. Ἦχος βαρύς.

Οὐκέτι φλογίνη ρομφαία.

Οὐκέτι τὸ κράτος τοῦ θανάτου, ἰσχύσει κατέχειν τοὺς βροτούς· Χριστὸς γὰρ κατῆλθε συντρίβων, καὶ λύων τὰς δυνάμεις αὐτοῦ· δεσμεῖται ὁ ἄδης, Προφήται συμφώνως ἀγάλλονται· Ἐπέστη, λέγοντες, Σωτὴρ τοῖς ἐν σκότει· * ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Ὁ Οἶκος.

Ἔτρεμε κάτωθεν τὰ καταχθόνια σήμερον, ὁ ἄδης καὶ ὁ θάνατος τὸν Ἔνα τῆς Τριάδος· ἡ γῆ ἐκλονεῖτο, πυλωροὶ δὲ ἄδου ἰδόντες σε ἔπτηξαν· ἡ κτίσις δὲ πᾶσα σὺν τοῖς Προφήταις χαίρουσα ψάλλει σοι, ἐπινίκιον ὠδὴν τῷ λυτρωτῇ ἡμῶν Θεῷ, τῷ καταλύσαντι νῦν θανάτου τὴν δύναμιν. Ἀλαλάζωμεν καὶ βοήσωμεν τῷ Ἀδάμ, καὶ τοῖς ἐξ Ἀδάμ· Εὐλον τοῦτον εἰσήγαγεν· * ἐξέρχεσθε οἱ πιστοὶ εἰς τὴν ἀνάστασιν.

Συναξάριον.

Τῇ ΚΒ' τοῦ αὐτοῦ μηνὸς μνήμη τῶν ἁγίων Ἀποστόλων, ἐκ τῶν Ἑβδομήκοντα, Φιλήμονος, Ἀρχίππου, Ἀπφίας καὶ Ὀνησίμου, μαθητῶν γεγονότων Παύλου τοῦ Ἀποστόλου.

Στίχ. Χριστοῦ καλοῦντος, ὤφθητε δρόμῳ ξένῳ,
Χριστοῦ μαθηταί, δραμόντες πρὸς τὴν κλῆσιν.

Εἰκάδι δευτερίῃ Φιλήμονα ἔνθεν ἄειραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Κικιλίας, Βαλλεριανοῦ καὶ Τιβουρτίου.

Στίχ. Λουτροῦ φέρεις ἔκκαυσιν, ὦ Κικιλία,
Λούη δὲ λουτρὸν αἵματος διὰ ξίφους.

Βαλλεριανὸν καὶ συναθλητὴν ἅμα
Κτείνει ξίφος, βάλλοντας ὕβρεσι πλάνην.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Μάξιμος, ὁ καπιτουλάριος, ὁ τὰς κεφαλὰς ἀποκόψας τῶν ἁγίων Βαλεριανοῦ καὶ Τιβουρτίου, αἰκισθεὶς τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ κεφαλὰς πρότερον κόπτων μαρτύρων,
Χριστῷ τῇ κεφαλῇ μαρτύρων ἠνώθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Μάρκου, Στεφάνου καὶ ἐτέρου Μάρκου.

Στίχ. Τμηθεὶς ξίφει, Στέφανε, σὺν Μάρκοις δύο,

Πολλοὺς σὺν αὐτοῖς τοὺς στεφάνους λαμβάνεις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Προκοπίου τοῦ ἐν Παλαιστίνῃ. (†303)

Στίχ. Πρὸς τὴν τομὴν ὥρμησεν οἶα πρὸς πάλην,

Καὶ Προκόπιος θρέμμα τῆς Παλαιστίνης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ἁγίου Μάρτυρος Μενίγνου τοῦ κναφέως.

Στίχ. Κάραν, κναφεῦ, Μένιγνε, τμηθεὶς ἐκ ξίφους,

Κνάπτεις σεαυτόν· κἄν ρύπους εἶχες, πλύνη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Ἀββᾶ.

Στίχ. Ἀββᾶν, τὸν ἐκτύπωμα ὄντα Ἀββάδων,

Τιμῶ προπόντως, ὡς τεκνίων πατέρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι Χριστοφόρος καὶ Εὐφημία ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τὴν Εὐφημίαν σοὶ συνευφημεῖν ἔγνων,

Σοὶ συσφαγεῖσαν, χριστόφορον Χριστοφόρε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ οἱ ἅγιοι Θαλλέλαιος καὶ Ἄνθιμος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Θαλλέλαιος, Ἄνθιμος ἐκτετμημένοι,

Ἄειθαλῶς ἀνθοῦσιν, ὡς θεῖα ξύλα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ὁσιος Κάλλιστος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Κάλλιστος ἐχθρὸν τὸν κάκιστον πτερονίσας,

Φίλος Θεῷ πρόσεισιν ἐκλελεγμένος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ὁ ἅγιος Θαδδαῖος, ἐν τροχῷ δεθεὶς καὶ κατὰ πρानοῦς ἀφεθεὶς, τελειοῦται.

Στίχ. Κατὰ πρानοῦς Θαδδαῖον ὁ τροχὸς στρέφει,

Φωνὴ δὲ βροντῆς ἐν τροχῷ φαλμὸς λέγει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ἀγαπίωνος τοῦ Ῥωμαίου, Σισινίου Ἱερομάρτυρος, καὶ Ἀγαπίου τοῦ Καππαδόκου.

Στίχ. Ἀπῆλθε, θηρσὶ μὴ βλαβεῖς, Ἀγαπίων.

Τοῦτον γὰρ ἠγάπησε καὶ θηρῶν φύσις.

Εἶχες θύτην με, νῦν δὲ καὶ θῦμα ξένον,

Ἔχεις με Σισίνιον ἐκ ξίφους, Λόγε.

Ἵπὲρ Θεοῦ, ταθέντος ἐν τῷ Κρανίῳ,

Εἶφει σόν, Ἀγάπιε, τείνεις κρανίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Μιχαὴλ τοῦ Βουλγάρεως τοῦ Στρατιώτου τοῦ θαυματουργοῦ ἐν Ῥοδόπῃ ἐν ἔτει ὠξϚ´ (866) εἰρηνικῶς τελειωθέντος.

Στίχ. Βασιλέως ᾧδε φθαρτοῦ στρατιώτης,

Βασιλεῖ παρίσταται Μιχαὴλ ἄνω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ἁγίου ἐνδόξου Ἱερομάρτυρος Ἀνθίμου τοῦ Ὁμολογητοῦ, τοῦ πρότερον μὲν Μητροπολίτου Ἀθηνῶν διαταλέσαντος, εἶτα δὲ ἐν Κρήτῃ ἀποσταλέντος διὰ τὴν τῶν Λατίνων λύμην καὶ Προέδρου Κρήτης ὀνομασθέντος, ὑπὸ τῶν

αίρετικῶν δὲ ἐν φυλακῇ βληθέντος καὶ ἐν σκληραῖς κακουχίαις ἐκμετρήσαντος τὸ ζῆν ἐν ἔτει ,ατοα΄ (1371).

Στίχ. Ἀθηνῶν ὁ θρόνος τε καὶ Κρήτης ἡ Καθέδρα,
Ὁμολογητοῦ τιμᾶ Ἀνθίμου τὰς πορείας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ Ὅσιος Πατὴρ ἡμῶν Κάλλιστος ὁ Β΄ Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως, ὁ Ξανθόπουλος, ὁ Ἀγιορείτης, Νηπτικὸς Πατὴρ καὶ Φιλοκαλλικὸς Ποδηγέτης, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται, ἐν ἔτει ,ατϚζ΄ (1397).

Στίχ. Κάλλιστος ἐχθρὸν τὸν κάκιστον πτερνίσας,
Φίλος Θεῶ πρόσεισιν ἐκλελεγμένος.

Συγγραφαῖς σου ἠὔξησας Φιλοκαλλίας βίβλον,
Κάλλιστε Ξανθόπουλε ἱερομύστα.

Κάλλιστος ἔχων τὸν βίον ἡγνισμένον,
Κάλλιστος ὦφθη Πόλεως Πατριάρχης.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ ἐν Ἀγίοις Πατρὸς ἡμῶν Κλήμεντος Ἐπισκόπου Ἀχρίδος τοῦ Βουλγαροκήρυκος καὶ θαυματουργοῦ, ἐν ἔτει ρθιζ΄ (916) τελειωθέντος.

Στίχ. Εὐπρεπῶς ἐκόσμησας Ἀχρίδος τὴν λυχνίαν,
Τῷ φωτὶ τῶν ἔργων σου, Κλήμη Βουλγαροκῆρυξ.

Τῶν Βουλγάρων κήρυκα, Κλήμεντα μέγαν,
Σιγῇ τίς ἂν κρύψειεν ἀρετῆς φίλος;

Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Γερμανοῦ, τοῦ ἐν Ἰορδάνῃ μὲν τὸ πρότερον ἐνασκησαμένου, εἶτα δὲ κτίτορος γενομένου τῆς ἱερᾶς μονῆς Εἰκοσιφοινίσσης Παγγαίου, κατὰ τὸν Θ΄ ἀπὸ Χριστοῦ αἰῶνα διαλάμφαντος.

Στίχ. Γερμανὸν προέτρεψεν Ἄγγελος κτίσαι,
Θεοτόκου εἰς τιμὴν δύο Μονᾶς πανσέπτους.

Εἰκοσιφοινίσσης ὦ Μονὴ χαῖρε καὶ ἐπαγάλλου,
Γερμανοῦ σοῦ κτίτορος τῇ θείᾳ μνήμῃ.

Μονὴν ἰδρύσας τῆς Εἰκοσιφοινίσσης,
Γερμανὸς μονὴν εὔρεν ἄνω εἰκότως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, μνήμη τοῦ Ὁσίου καὶ θεοφόρου Πατρὸς ἡμῶν Σωζομένου, ἐν Ποταμίᾳ τῆς Λευκωσίας Κύπρου ἀσκήσαντος καὶ θαυματουργοῦ δειχθέντος, ἐνὸς τῶν Τριακοσίων Ἀλαμάνων Ἀγίων. Ἐξ αὐτοῦ δὲ ἔλαβε καὶ ἡ παρακειμένη Κώμη τὸ ὄνομα αὐτῆς.

Στίχ. Πολλὰς ἀμοιβὰς, Σωζόμενε τρισμάκαρ,
Βίου μεταστάς, ὡς βίους εὔ, προσδόκα.

Μνήμη τοῦ Ἀγίου Πέτρου Γιαροπόλκ, Ἡγεμόνος Βλαδιμήρ, τοῦ Παθομάρτυρος ἐν ἔτει ,απϚ΄ (1086) μαρτυρικῶς τελειωθέντος.

Στίχ. Ἀθῶος παθὼν ὡσπερ ὁ Χριστὸς Πέτρος,
Ἡγεμονεύει ἐν χώρᾳ τῶν ἀθῶων.

Καὶ Μνήμη τοῦ Ἀγίου Μάρτυρος Μιχαήλ, ἡγεμόνος τοῦ Τβέρ.

Στίχ. Ρίψας πορφυρᾶν ἡγεμονίας χλαῖναν,

Ἄλλην, Μιχαήλ, φορεῖς ἐξ αἵματός σου.

Ταῖς αὐτῶν πρεσβείαις, ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

* * *

ΚΑΤΑΒΑΣΙΑΙ

Τῆς Χριστοῦ Γεννήσεως.

(Ψάλλονται ἀπὸ 21ης Νοεμβρίου
μέχρις 24ης Δεκεμβρίου μόναι αἱ πεζαί).

Ἦχος ♪ Πα ρ

ὠδὴ α'

Χρι σος γε ννα ται δο ξα σα τε Χρι σος ἐξ ὄ ρα
νων ἀ πα ντη σα τε Χρι σο ος ἐ πι γης υ ψω
θη τε ἀ σα τε τω Κυ ρι ω πα α σα η γη η η
και ἐν ἐν φρο συ υ νη ἀ νυ μνη σα τε λα οι
ο τι δε δο ο ξα α ζαι

ὠδὴ γ'

Τω προ των αι ω νων ἐκ Πα τρος γεν νη θεν
τι αρ ρε ευ ζω σγι ω και ἐπ ε σχα των εκ Πα ρ θε
νσ σα ρ κω θε ντι α σπο ρω σ Χρι στω ω τω Θε
ω βο η σω μεν ο α νυ ψω σας το κε ρα σ
η μων ἀ γι ος ει Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ δ'

Ρα β δος εκ της ρι ζης Ι ε σ σαι και αν θος εξ αυ

της Χρισε εκ της Παρ θε νω α νε ε βλα ση σας

εξ ο ρως ο αι νε τος κα τα σκι ου δα σε ος

ηλ θες σαρκω θεις εξ α παι ρανδρω ο α υ λος

και Θε ος δο ξα τη δυ να μει σω Κυ υ ρι ι ε

ὠδὴ ε΄

Θ ε ος ων ει ρη νης Πα τηρ οι κτιω μων της

με γα λης βλ η ης σ τον αγ γελον ει ρη νην πα

ρε ε χο με νον α πε ρει λας η μιν ο θεν

θε ο γνω σι ας προς φως ο δη γη η θεν τες εκ

νυ κτος ορ θρι ζοντες δο ξο λο γω μεν σε φι λα αν

θρωω πε

ὠδὴ ς΄

Σ πλαγχων Ι ω ναν εμ βρυ ον α α πη με σεν

ε να λι ος θηρ οι ον ε δε ε ξα α το τη

Παρ θε νω δε ε νοι κη σας ο Λο γος και σα αρκα

λα βων διε λη λυ θε φυ λα ξας α δι αφ θο

ρον η ης γαρ ἔχ υ πε ση ρευ σε ως την τε κᾶ
 σανκα τεσ χεν α πη η μα αν τον

ὠδὴ ζ'

Ο ι παι δες ευ σε βει α συν τρα φεν τες δυσ
 σε βης προ σαγ μα τος κα τα φρο νη σαν τες πυ
 ρο ος α παι λην εκ ε ε πτο η θη σαν αλλ εν με
 σω της φλο γος ε στω τες ε ψαλ λον ο των πα
 τε ρων Θε ος ευ λο γη τος ει

ὠδὴ η'

Αἰνοῦμεν, εὐλογοῦμεν, προσκυνοῦμεν τὸν Κύριον, ὑμνοῦντες
 καὶ ὑπερυψοῦντες αὐτὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Η αυ μα τος υ περ φυ ους η δρο σο βο λος εξ
 ει κο νι σε κα μι νος τυ πον ου γαρ ρς ε δε ξα
 το φλε γει νε ρς ως ου δε πυρ της Θε ο τη τος
 Παρ θε νᾶ ην υ πε ε δη νη δυν δι ο ο α νυμ
 νᾶν τες α α να με λψω μεν ευ λο γει τω η κτι σις
 πα α σα τον Κυ ρι ον και υ περ υ ψᾶ τω εις

παν τας τας αι ω να α α ας

Ὁ διάκονος· Τὴν Θεοτόκον ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἡ ῬΩΗ ΤΗΣ ΘΕΟΤΟΚΟΥ

1

Μεγαλύνει ἡ ψυχὴ μου τὸν Κύριον καὶ ἠγαλλίασε τὸ πνεῦμά μου
ἐπὶ τῷ Θεῷ τῷ Σωτῆρι μου.

Τὴν τιμιώτεραν τῶν Χερουβιμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρισίτως τῶν Σεραφειμ τὴν ἀδιφθορῶς Θεὸν Λόγον τεκῆσαν τὴν ὄντως Θεοτόκον σε μεγαλυνοῦμεν

2

Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν τῆς δούλης Αὐτοῦ· ἰδοὺ γὰρ ἀπὸ τοῦ νῦν μακαριοῦσί με πᾶσαι αἱ γενεαί.

Τὴν τιμιώτεραν τῶν Χερουβιμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρισίτως τῶν Σεραφειμ τὴν ἀδιφθορῶς Θεὸν Λόγον τεκῆσαν τὴν ὄντως Θεοτόκον σε μεγαλυνοῦμεν

3

Ὅτι ἐποίησέ μοι μεγαλεῖα ὁ δυνατὸς καὶ ἅγιον τὸ ὄνομα Αὐτοῦ, καὶ τὸ ἔλεος Αὐτοῦ εἰς γενεὰν καὶ γενεὰν τοῖς φοβουμένοις Αὐτόν.

Τὴν τιμιώτεραν τῶν Χερουβιμ καὶ ἐνδοξοτέραν ἀσυγκρισίτως τῶν Σεραφειμ τὴν ἀδιφθορῶς Θεὸν Λόγον τεκῆσαν τὴν ὄντως Θεοτόκον σε μεγαλυνοῦμεν

 ξο τε ραν α συγ κρι ι τωστων Σε ρα φειμ την α δι

 α φθορωσ Θε ον Λο γον τε κϛ ς σαν την ον τωσ

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

4

Ἐποίησε κράτος ἐν βραχίονι Αὐτοῦ, διεσκόρπισεν ὑπερηφάνους
 διανοία καρδίας αὐτῶν.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρϛ βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι ι τωστων Σε ρα φειμ την α δι

 α φθορωσ Θε ον Λο γον τε κϛ ς σαν την ον τωσ

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

5

Καθεῖλε δυνάστας ἀπὸ θρόνων καὶ ὕψωσε ταπεινοὺς· πεινῶντας
 ἐνέπλησεν ἀγαθῶν καὶ πλουτοῦντας ἐξάπέστειλε κενούς.

T ην τι μι ω τε ραν των Χε ρϛ βιμ και εν δο

 ξο τε ραν α συγ κρι ι τωστων Σε ρα φειμ την α δι

 α φθορωσ Θε ον Λο γον τε κϛ ς σαν την ον τωσ

 Θε ο το κον σε με γα λυ υ νο ο μεν

6

Ἄντελάβετο Ἰσραὴλ παιδὸς Αὐτοῦ, μνησθῆναι ἐλέους, καθὼς
 ἐλάλησε πρὸς τοὺς πατέρας ἡμῶν, τῷ Ἀβραάμ καὶ τῷ σπέρματι
 Αὐτοῦ ἕως αἰῶνος.

Tην τιμιωτεραν των Χερσβιμ και ενδο
 ξοτεραν ασυγκριτως των Σεραφειμ την αδι
 αφθορωσθεον Λογον τε κς ςσαν την οντως
 Θεοτοκον σε μεγαλυνοομεν

ὠδὴ θ'

Mεγαλυνον ψυυχηημης την τι
 μιωτεραν και ενδοξοτεραν των ανω
 στρατευματων

Mυστηριον ξενον ορω και παραδοξον
 ουρανον το σπηλαιον θρονον χερσβικον την
 Παρθενον την φαατηνη χωριον ενωω
 ανεκλιθη ο αχωρητος Χριστος ο
 Θεος ον ανυμνντες μεγαλυνοομεν

Ἡ καταβασία τῆς θ' ὠδῆς.

Mεγαλυνον ψυυχηημης
 την τιμιωτεραν και αιεν

δο ο ξο ο τε ε ε ρα αν των α α νω ςρα
τε ευ μα α α α των

Mυ ση η ρι ι ι ι ο ο ν ξε ε ε ν ο ν ο
ρω ω και αι πα ρα α δο ο ξον ου ρα
νον το ο ο σπη η λαι αι αι ο ν θρο ο ο
νον χε ρα ς ς ς βι ι κον την Πα αρ θε ε ε
νον την φα ατ νην χω ρι ι ι ο ν εν
ω ω ω ω α νε κλι ι θη ο ο α χω ρη τος
Χρι ι ςο ο ος ο Θε ε ος ο ν α νυ μν
ντες με γα α λυ υ υ υ υ νο ο ο ο
με ε ε εν

* την φα ατ νη η η η ν χω ρι ι ι ο ν εν

Συναπτή μικρά, μεθ' ἣν ἐκφώνησις·
Ὅτι σὲ αἰνοῦσι πᾶσαι αἱ δυνάμεις...

ΤΑ ΕΞΑΠΟΣΤΕΙΛΑΡΙΑ

Ἦχος Δι-Θ

A γι ος Κυ ρι ος ο ο Θε ο ος ημων (δίζ)

A γι ος Κυ ρι ος ο Θε ο ος η μων

υ ψου τε Κυ ρι ον τον Θε ο ον ημων και προ

σκυ νει τε τω υ πο πο δι ω των πο δω ων αυ

τδ

ὁ β' χορός:

ο τι Α α γι ο ος ε στι

Ἀναστάσιμον Ἐξαποστειλάριον Β'.

Ἦχος Δι-Θ

T ον λι θον θε ε ω ρη η σα σαι α πο

κε κυ υ λι σμε ε νον αι Μυ ρο φο ο ροι

ε ε χαι ρον ει δον γαρ νε ε α νι ι σκον κα

θη μενον εν τω τα α φω και α αυ τος τα αυ ταις ε ε

φη ι δδ Χρι στο ος ε γη η γε ρται ει πα

τε συ υν τω Πε ε τρω τοις Μα θη ται αι αι αι αις

εν τω ο ρει φθα σα τε Γα α λι λαι αι ας

ε κει υ μι ιν ο φθη η σε ται ως προ ο ει πε

εν τοις φι ι λοιοις'

Τῆς Ἑορτῆς.

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ Ἦχος Γα ρ

Η δα μα λισ η α α μω μος η πα να γα θος

Κο ρη εν τω να ω ει σα α γε ται ση με ρον

πα ρα δο ξως και ταυ της προ πο ρε ευ ον ται Α σω

μα α των ταγ μα τα και των Α γγε λων οι δη

η μοι με τα πλη θος παρ θε νων ην ο θει

ει ος Ι ι ε ε ρε υς εν η γκα λι σα το χαι

ρων

Εἰς τοὺς Αἶνους.

Ἦχος Γα φ

Π α σα πνο η η αι νε σα α α α τω ω τον Κυ

ρι ο ον αι νει τε τον Κυ υ ρι ι ον εκ τω ω ων ου

ρα α νω ω ων αι νει ει τε α αυ το ον εν τοι

οις υ ψι ι ι στοις σοι πρε πει υ μνο ος τω ω

Θε ε ω

A ι νει τε αυ το ον πα αν τες οι α αγ γε ε
ε λοι οι α α αυ του αι νει ει ει τε α αυ τον
πασαι αι δυ να α α μεις α α αυ του ου σοι πρε πει
υ μνος τω ω Θε ε ω

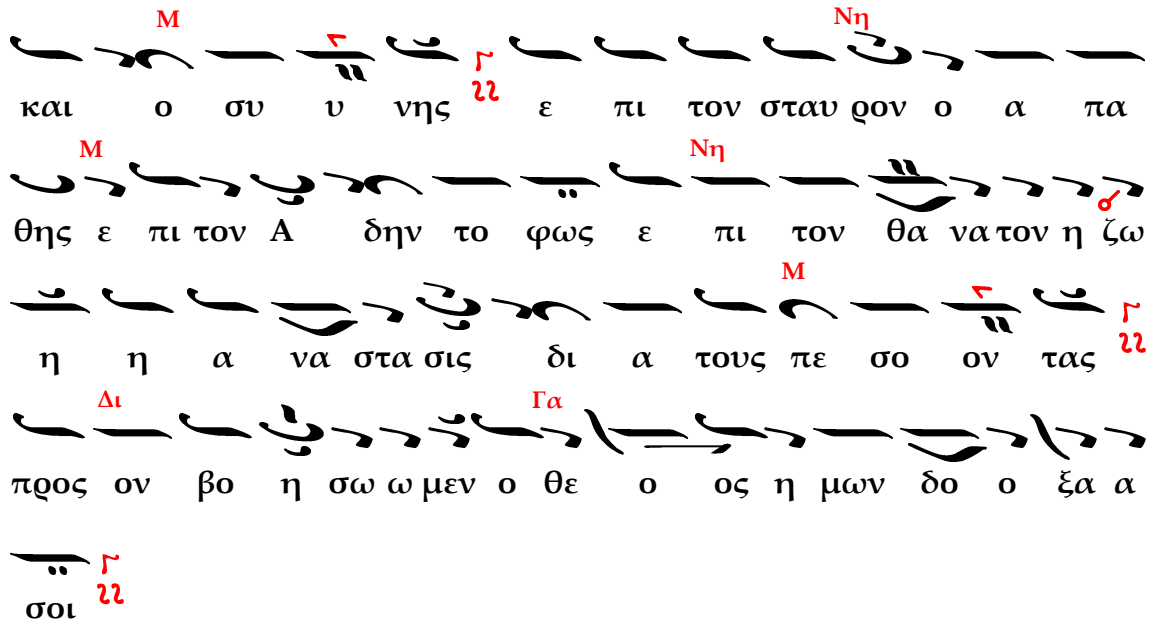
Χ Του ποι ησαι εν αυ τοις κρι μα εγ γρα πτον δο
ξα αυ τη ε σται πα σιτοις ο σι ι οισ αυ τχ

A νε στη Χριστο ος εκ νε κρων λυ σας θα να του τα δε
σμα ευ αγ γε λι ι ζου ου γη χα ραν με γα α λην
αι νει ει τε ου ρα νοι Θε ου την δο ο ξαν

Χ Αι νει τε τον Θε ον εν τοις Α γι οισ αυ τχ
αι νει τε αυ τον εν στε ρε ω μα τι της δυ να με ως αυ

τχ

A να στα σιν Χρι στου θε α σα με νοι προ σκυ
νη σω μεν Α γι ον Κυ υ ρι ον Ι η σουν τον
μο νον α να μα αρ τη τον

Καὶ τῆς ἑορτῆς, Στιχηρὰ Προσόμοια δ'.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Στίχ. ε'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν τυμπάνῳ καὶ χορῶ· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν χορδαῖς καὶ ὄργάνῳ.

Λαμπαδηφόροι παρθένοι, τὴν Ἀειπάρθενον, φαιδρῶς ὀδοποιοῦσαι, προφητεύουσιν ὄντως, ἐν Πνεύματι τὸ μέλλον· Ναὸς γὰρ Θεοῦ, ἡ Θεοτόκος ὑπάρχουσα, πρὸς τὸν ναὸν μετὰ δόξης παρθενικῆς, νηπιόθεν ἐμβιβάζεται.

Στίχ. ς'. Αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις εὐήχοις· αἰνεῖτε αὐτὸν ἐν κυμβάλοις ἀλαλαγμοῦ. Πᾶσα πνοὴ αἰνεσάτω τὸν Κύριον.

Ἐπαγγελίας ἁγίας, καὶ ὁ καρπὸς εὐκλεῆς, ἡ Θεοτόκος ὄντως, ἀνεδείχθη τῷ κόσμῳ, ὡς πάντων ὑπερτέρα· ἡ εὐσεβῶς, προσαγομένη ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τὴν προσευχὴν τῶν τεκόντων ἀποπληροῖ, συντηρουμένη Θείῳ Πνεύματι.

Στίχ. ζ'. Ἀπενεχθήσονται παρθένοι ὀπίσω αὐτῆς, αἱ πλησίον αὐτῆς ἀπενεχθήσονται σοι.

Ἐπουρανίῳ τραφεῖσα, Παρθένε ἄρτω πιστῶς, ἐν τῷ ναῶ Κυρίου, ἀπεκύησας κόσμῳ, ζωῆς ἄρτον τὸν Λόγον· οὐ ὡς Ναός, ἐκλεκτὸς καὶ πανάμωμος, προεμνηστεύθης τῷ Πνεύματι μυστικῶς, νυμφευθεῖσα τῷ Θεῷ καὶ Πατρί.

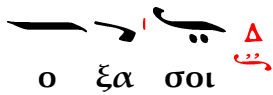
Στίχ. η'. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνῃ καὶ ἀγαλλιάσει, ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως.

Ἐξανοιγέσθω ἡ πύλη, τοῦ θεοδόχου ναοῦ· τὸν γὰρ Ναὸν τοῦ πάντων, Βασιλέως καὶ θρόνον, σήμερον ἐν δόξῃ, ἔνδον λαβῶν, Ἰωακεὶμ ἀνατίθεται, ἀφιερῶσας Κυρίῳ τὴν ἐξ αὐτοῦ, ἐκλεχθεῖσαν εἰς Μητέρα αὐτοῦ.

Δόξα. Ἑωθινὸν Β΄.

Ἦχος Δι-Ϟ

Δ ο ο ο ξα Πα α α τρι ι ι και Υι υι ω και
Α γι ι ω Πνε ε ευ μα τι
M ε τα μυ υ ρων προ σελ θου ου ου σαις ταις
πε ρι την Μα ρι α α αμ γυ ναι αι ξι και δι α
πο ο ο ο ρου ου ου με ε ε ναι αις πωσ ε ε
ε ε ε ε σται αι α α αυ ταις τυ υ υ υ χει
ει ει ει ει ει ει ει ει ει τυ χει ει ν του ου
ε ε φε ε του ου ου ου ου ου ου ου ου ου
ω ρα α α θη ο ο λι θος με ε ε τηρ με ε νος
και θει ος νε α α νι ι ι ας κα τα στε ε ε ε
λω ω ω τον θο ο ρυ υ βον αυ τω ω ω ω ν τη
ης ψυ υ υ χης η γερ θη γαρ φη η σιν Ι η
σου ους ο Κυ υ υ ρι ος δι ο κη η η
ρυ ξα α τε τοις κη η ρυ υ ξιν αυ του ου μα α

ο ξα σοι

* * *

Και εὐθὺς ψάλλεται εἰς τὸν ἦχον τῆς Κυριακῆς

Η ΜΕΓΑΛΗ ΔΟΞΟΛΟΓΙΑ

Δοξολογία Μανουήλ Πρωτοψάλτου.

Ἦχος Γα φ

Δ ο ξα σοι τω δει ξαντι το φως δο ξα εν υ ψι ι

στοις Θε ω και ε πι γης ει ρη η νη εν αν θρωποις ευ δο

κι ι α

Υ μνου ου μεν Σε ευ λο γου μεν Σε προ σκυ νου

μεν Σε δο ξο λο γου μεν σε ευ χα ρι στου μεν σοι δι

α την με γα α λην σου δο ο ξαν

Κ υ ρι ε Βα σι λε ευ ε που ρα νι ε Θε ε

ε Πα τερ παν το κρα α τος Κυ ρι ε Υι ε μο νο γε νες

Ι η σου Χρι στε ε και Α γι ον Πνε ευ μα

Κ υ ρι ε ο Θε ο ος ο αμ νος του Θε ου ο Υι

ο ος του Πα τρος ο αι αι ρων την α μαρ τι ι αν του

κο ο σμου ε λε η σον η μας ο αι αι ρωντας α μαρ τι

ι αστου κο ο σμου

Π ροσ δε ξαι την δε η σιν η μων ο κα θη μενος

εκ δε ξι ω ωντου Πα τρος και ε λε η σον η μας

Ο τι συ ει μο νος Α γι ος συ ει μο νος Κυ

ρι ος Ι η σους Χρι στος ει δο ο ξαν θε ου Πα τρος α μην

Κ αθ ε κα α στην η με ραν ευ λο γη σω σε και

αι νε σω το ο νο μα α σου ει στον αι ω ω ω να

και ει στον αι ω να του αι ω ω νος

Κ α τα ξι ω σον Κυ ρι ε εν τη η με ρα τα αυ

τη α να μα ρ τη τς φυ λα χθη η ναι η μας

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε ο Θε ος των πα τε

ε ρων η μων και αι νε τον και δε δο ξα σμε ε ε νον

το ο νο μα α σου ει τους αι ω ω νας α μην

Γ ε νοι το Κυ ρι ε το ε λε ος σου εφ η μας κα

θα πε ρη λ πι σα μεν ε πι σε

Ε υ λο γη τος ει Κυ ρι ε δι δα ξο ον με τα δι

και ω μα τα α σου (τρεις)

Κυ ρι ε κα τα φυ γη ε γε νη θης η μιν εν

γε νε α και γε νε α ε γω ει πα Κυ ρι ε ε

λε η σον με ι ασαι την ψυ χη ην μου ου ο τι η μαρ

το ον σοι

Κυ ρι ε προς σε κα τε ε φυ γον δι δα ξο ον με

του ποι ειν το θε λη μα α σου ο τι συ ει ο Θε

ο ος μου

Ο τι πα ρα σοι πη γη ζω ης εν τω φω τι σου

ο ψο ο με θα φως

Πα ρα τει νον το ε λε ος σου ου τοις γι νω σκου

σι ι σε

Α α γι ος ο Θε ος Α α γι ος Ι σχυ ρος

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Δ ο ξα Πα τρι ι και Υι ω και α γι ω Πνευ μα

τι

Κ αι νυν και α ει ει και εις τους αι ω νας των αι ω
νων α μην

Α γι ος α θα να τος ε λε η σον η μας

Ἀσματικόν. $\Gamma \chi$

Α γι ο ο ο ος ο Θε ε ος Α α α α γι
ι ος Ι σχυ ρο ος Α γι ος Α α θα να α τος ε λε ε η
η σο ο ο ο ν η η η μα α α ας

Ἦχος $\overline{\alpha\upsilon\phi}$ Γα φ

Α να στα ας εκ τῶ μνη μα τος και τα δε σμα
δι αρ ρη ξας τῶ α α δῶ ε λυ σας το κα τα α κρι
μα τῶ θα να τῶ Κυ ρι ε παντας εκ των πα γι ιδων
τῶ εχ θρω ο ρυ σα μενος εμ φα νι σας σε αυ τον
τοις Α πο στο λοις σῶ ε ξα πε στει λας αυ τῶς ε πι το
κη ρυ γ μα και δι αυ των την ει ρη νην πα ρε σ χε σ
τη οι κῶ με ε νη μο νε πο λυ ε λε ε ε ε ε

ΕΙΣ ΤΗΝ ΘΕΙΑΝ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑΝ

Ὁ διάκονος τὰ εἰρηνικά

Τὰ ἕξαπλᾶ.

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η σον

Τὰ Ἄγιορείτικα (καταγραφή Μελετίου Συκιώτου).

ᾠχος πλᾶ Νη ρ

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η η η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε ε η η η σον

Κυ υ υ ρι ε Ε λε ε ε ε ε η η η σον

Ἀθανασίου Καραμάνη.

Ἦχος πλ' Νη ς

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε η σον

Κυ ρι ε Ε λε ε ε η σον

ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι πρέπει σοι πᾶσα δόξα...

Τὰ Ἀντίφωνα τῆς ἑορτῆς.

Ἀντίφωνον Α'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Ἦχος Δι - θ

Στίχ. α'. Μέγας Κύριος καὶ αἰνετὸς σφόδρα ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἐν ὄρει ἁγίῳ αὐτοῦ. (μζ' 2)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. β'. Δεδοξασμένα ἐλαλήθη περὶ σοῦ, ἡ πόλις τοῦ Θεοῦ. (πστ' 3)

Τ αἰς πρε σβει αἰς τῆς Θε ο το κου Σω τε ε ερ

σω σον η μας

Στίχ. γ'. Ὁ Θεὸς ἐν ταῖς βάρεσιν αὐτῆς γινώσκεται, ὅταν ἀντιλαμβάνηται αὐτῆς. (μζ' 4)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Στίχ. δ'. Καθάπερ ἠκούσαμεν, οὕτω καὶ εἶδομεν ἐν πόλει Κυρίου τῶν δυνάμεων, ἐν πόλει τοῦ Θεοῦ ἡμῶν. (μζ' 9)

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το κου Σω τε ε ερ
σω σον η μας

Δόξα. Καὶ νῦν.

Τ αῖς πρε σβει αῖς της Θε ο το ο κου Σω τε ρ σω
σον η μα α ας

Ὁ διάκονος τὴν μικρὰν συναπτὴν καὶ ὁ ἱερεὺς τὴν ἐκφώνησιν·

Ὅτι σὸν τὸ κράτος...

Ἀντίφωνον Β'. Ἦχος β'. (Ἐκλογή).

Στίχ. α'. Τοῦ ποταμοῦ τὰ ὀρμήματα εὐφραίνουσι τὴν πόλιν τοῦ Θεοῦ· ἠγάσσε τὸ σκήνωμα αὐτοῦ ὁ Ὑψιστος. (με' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. β'. Ἐξομολόγησις καὶ ὠραιότης ἐνώπιον αὐτοῦ· ἀγιωσύνη καὶ μεγαλοπρέπεια ἐν τῷ ἁγιάσματι αὐτοῦ. (τε' 6)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλ λη λθ ς ι α

Στίχ. γ'. Αὐτὴ ἡ πύλη Κυρίου, δίκαιοι εἰσελεύσονται ἐν αὐτῇ.
(ριζ' 20)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λη λη ρ ι α
Στίχ. δ'. Ἅγιος ὁ ναός σου, θαυμαστός ἐν δικαιοσύνῃ. (ξδ' 5)

Σ ω σον η μα ας Υι ε ε Θε ου ο α να
σας εκ νε κρων ψαλλον ταςσοι αλλη λη λη ρ ι α
Δόξα Πατρὶ καὶ Υἱῷ καὶ Ἁγίῳ Πνεύματι.

Κ αι νυν και α ει καιεις τες αι ω ναςτων αι ω
νων α μην

Ο Μο νο γε νης Υι ος και Λο γος τῶ Θε ου α
θα νατος υ πα αρχων και κα τα δε ξα με νος δι
α την η με τε ραν σω τη ρι αν σαρ κω θη ναι
εκ της α γι ας Θε ο το ο κου και α ει παρ
θε νῶ Μα ρι ι ας α τρε πτω σε ναν θρω πη σας
σταυ ρω θεις τε Χρι στε ο Θε ος θα να τω θα να
τον πα τη η σας εις ων της α γι ας Τρι α
α α δος συν δο ξα ζο ο με νος τῶ Πα τρι και

ρε της οι κο νο μι ας τς Κτι στς η εκ πληρω σις Δ
Στίχ. γ. Ἀπενεχθήσονται ἐν εὐφροσύνη καὶ ἀγαλλιάσει,
ἀχθήσονται εἰς ναὸν βασιλέως. (μδ' 16)

Σ η με ρον της ευ δο κι ας Θε ο το προ οι μι
ον 6 και της των αν θρω πων σω τη ρι ας η προ κη ρυ
ξις 6 εν να ω τς Θε ο τρα νως η Παρ θε νος δεικ νυ
ται Δ και τον Χρι ζον τοις πα σι προ κα τα γγε λε ται 6
αυ τη και η μεις με γα λο φωνως βο η σω μεν Δ και
ρε της οι κο νο μι ας τς Κτι στς η εκ πλη ρω σι
ι ις 7 Δ

ΜΙΚΡΑ ΕΙΣΟΔΟΣ

Εἰσοδικόν. Ἦχος β΄.

(Ἐὰν εἰσοδεύουν πολλοὶ ἱερεῖς, ψάλλουν αὐτοὶ τὸ εἰσοδικόν).

Ἦχος Δι-θ.

Δ ε ευ τε προ σκυ νη σω μεν Δ και προ σπε ε σω ω
μεν Χρι στω ω ω ω 7 σω στον η μα ας Υι ε ε
Θε ου Δ ο α να στα α α ας εκ νε κρω ω ω ω ω 7
Δ ὁ β' χορός: ψαλλον τας σοι αλ λη λθ ο ι α Δ

Τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον.
(ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

ᾠχος ρϥ Γα ϕ

Κ^{Νη} α τε λυ σας τω σταυ ρω ω σου τον θα να τον η
^{Νη ρ} νε ω ξας τω ^{Πα} λη στη τον πα ρα δει στον ^{π ρ} των μυ ρο φο
^{Γα} ρων τον θρηνον με τε βα λες και τοις σοις Α πο στο λοις κη ρυτ
^{Νη ρ} τειν ε πε τα ξας ^{ρ ρ} ο τι α νε στης Χρι στε ε ο Θε
^{Γα} ος πα ρε χων τω κο σμω το με γα ε ε λε ε ος ^{ρ ρ}

Τῆς Ἑορτῆς.

ᾠχος ρϥ Δι - ϑ

Σ η με ρον της ευ δο κι ας Θε ο το προ οι μι
^{ϑ ρ} ον και της των αν θρω πων σω τη ρι ας η προ κη ρυ
^{ϑ ρ} ξις εν να ω τϑ Θε ο τρα νως η Παρ θε νος δεικ νυ
^{Δ ρ} ται και τον Χρι ζον τοις πα σι προ κα τα γγε λε ται ^{ϑ ρ}
^{Δ ρ} αυ τη και η μεις με γα λο φωνως βο η σω μεν ^{Δ ρ} χαι
^{ϑ ρ} ρε της οι κο νο μι ας τϑ Κτι στϑ η εκ πλη ρω σις ^{ϑ ρ}

Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ.

ᾠχος ρϥ πϑ Γα ρ

Α γι οι Α να ρ γυ ροι και αι θα αυ μα του ρ

γοι ε πι σκε ε ψα σθε τας ασ θε νει ας η
 μων δω ρε αν ε λα βε τε δω ρε α αν δο ο
 τε η μιν

Εἰς τὰ Εἰσόδια τῆς Θεοτόκου, κοντάκιον.
 (ἀπὸ ἡ' ἕως κε' πλὴν τῆς κ' Νοεμβρίου).
 (ψάλλεται ὑπὸ τῶν ἱερέων, ἐὰν τελεῖται συλλειτουργῶν)

Ὁ ὑψωθείς ἐν τῷ Σταυρῷ. Ἦχος Δι-θ.

Ο κα θα ρω τα α τος να ος τσ Σω τη ρος η
 πο λυ τι μη η τος πα στας και Παρ θε νος το ι ε
 ρον θη σαν ρι σμα της δο ξης τσ Θε ου ση με ρον
 ει σα γε ε ται εν τω οι κω Κυ ρι ου την χα ριν
 συν ει σα γσ ς σα την εν πνευ μα τι θει ω ην
 α νυ μνσ σιν Α γγε λοι Θε ς αυ τη υ παρ χει σκη
 νη ε πσ ρα νι ο ο ος

ΤΡΙΣΑΓΙΟΣ ΥΜΝΟΣ

Ἦχος Δι-θ.

Α α γι ι ο ο ος ο ο ο Θε ο ο ο ος
 α α γι ι ο ο ος ι ι ι σχυ ρο ο ο ος α

α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Τό τρίτον.

A γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος α γι ος ι σχυ ρο ο ο ο ος α α γι

ι ος α θα α να τος ε λε ε ε η σο ο

ον η μα ας

Δ ο ξα Πα τρι και Υι ω και α γι ω Πνε ευ μα

τι

K αι νυν και α ει και εις τους αι ω νας τω ναι ω

νων α μην

A α γι ι ος α θα α να τος ε λε ε ε

η σο ο ο ν η μα ας

Δ υ να α α μις Α γι ος ο Θε ο ο ο

ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος α γι ος

ι σχυ ρο ο ο ο ος α α α α α α α

α α α γι ι ι ος α θα α να α α το ο ο ος

ε λε ε η η σον η η μα ας

Δύναμις τοῦ βήματος.

Ἦχος Δι-θ

A α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ο ο ο ο ο ο Θε ε ο ο ο ο ο

ος

A α α α α γι ι ι ι ι ο ο ο ο

ο ος ι ι ι ι ι ι σχυ υ ρο ο ο ο ο

ος

A α α α α α α γι ι ι α α γι

ι ι ος Α α α α θα α α α α α α

α α α α α α λα α α λε α α θα α να το

ο ο ο ο ο ο ος

E ε ε ε λε ε ε η σο ο ο ο ο ο

ον η η μα ας

Τρισάγιον. Πέτρου Ἐφεσίου.

Ἦχος ρϛ Ζω

A^{Zω} μην Ἀ γι ος ο Θε ε ος Ἀ γι ος ι σχυ
υ ρο ος Ἀ γι ι ο ος α α θα α να α το ος ε
λε ε η η σο ον η η μα ας
τὸ τρίτον

A^{Zω} γι ος ο Θε ε ος Ἀ α γι ος ι
σχυ υ ρος Ἀ γι ι ο ος α α α θα να α το ος
ε ε ε λε ε η η σον η η μα ας

Δ^{Zω} ο ξα Πα τρι και Υι υι ω και Ἀ γι ι ω ω
Πνε ευ μα α τι ι

K^{Zω} αι νυν και α α ει και εις τς αι ω ω ω νας
των αι ω ω ω νων α α μην

A^{Zω} γι ος α α θα α να α α α το
ος ε ε ε λε ε η σο ον η η μα ας

Δύναμις. Πέτρου Ἐφεσίου.

Ἦχος ρϛ Ζω

N^{Zω} ε ε δυ υ υ υ υ υ υ υ να α α α α

μι ι ι ις α α α α α α α α α α α α

α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι α γι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο ος ο ο ο Α γι ο ος ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ο Θε ε ε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο

ο ος

A α α α α α α α α α α α α γι

ι ι

ι ι ι α γι ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

ι ι ι Α γι ο ος ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι οχυ

υ υ οο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος

A α α γι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι

ι α α

α α α α α γι ι ι ο ος α θα α α α α α α α

α α α α α α α α α α α α α α α α α α α α

α α

α α α α α α α ^ζλε α θα α να α α

το ος ^ζ

Ε ^{Πα}λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε Ε ^Μλε ε η η ^{Ζω}σο ον η η η η

μα α α α α α α α α ας ^ζ

Τρισάγιον. Πέτρου Ἐφεσίου.

Ἦχος ^ζ Ζω ^ζ

Α μην **Α** γι ος ο ο ο Θε ε ε ος Α γι ι

ο ο ος ι ι ι σχυ υ ρος ^ζ Α α γι ι ος α θα α

να α το ος ε ε λε ε η σον η η η μας ^ζ

τὸ τρίτον

Α γι ος ο Θε ο ο ο ο ο ο ο ο ο ος ^Δ

Α α α γι ος ι σχυ υ ρος ^ζ Α α γι ι ος α θα

να α τος ε ε ε λε ε η σο ον η η η μας ^ζ

Δ ο ξα Πα τρι ι ι και αι αι γι υι ω και ^ζ

Α γι ι ω ω Πνευ μα α τι ι ^ζ

Κ αι νυ υ υ υν και αι αι α α ει και εις ^ζ

τς αι ω ω ω ω νας των αι ω ω ω νων α α α

μη ην

A γι ι ος α θα α να α τοος ε ε ε ε λε ε

η σο ον η η η μας

Δ υ να μισ Α α γι ος ο ο ο Θε ε ο ο

ος Α γι ι ο ο ο ος ι ι ι σχυ υ ρος

Α α α γι ι ος α θα να α το ο ος ε ε ε ε

λε ε η σο ον η η η μα α α ας

ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ

Κυριακής κδ' εβδομάδος (Έφες. β' 14-22).

Προκείμενον και Ἀλληλούϊα τοῦ ἤχου.

Ὁ ἀναγνώστης· Ψαλμὸς τῷ Δαβίδ. Προκείμενον ἤχος βαρῦς.

Ὁ διάκονος· Πρόσχωμεν.

Ὁ ἀναγνώστης τὸ προκείμενον καὶ τὸν στίχον αὐτοῦ.

Κύριος ἰσχὺν τῷ λαῷ αὐτοῦ δώσει, Κύριος εὐλογήσει τὸν λαὸν αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ.

Στίχ. Ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ, υἱοὶ Θεοῦ, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ υἱοῦς κριῶν, ἐνέγκατε τῷ Κυρίῳ δόξαν καὶ τιμὴν.

Ἦ ὁ ψάλτης.

Ἦχος Γα ϕ

K υ ρι ος ι σχυ υν τω λα ω ω αυ τς δω ω σει

Kυ ρι ος ευ λο γη η σει τον λα ον αυ τς εν ει

ρη η νη

Ενεγκατε τω Κυρι ω υι οι Θε ου ε

νε γκα τε τω Κυ ρι ω υι ους κρι ων ε νε γκα

τε τω Κυ ρι ω δο ο ξαν και τιμην

Κυ ρι ος ι σχυ υν τω λα ω ω αυ τσ δω ω σει

Κυ ρι ος ευ λο γη η σει τον λα ον αυ τσ εν ει

ρη η νη

Ενεγκατε τω Κυ ρι ω δο ξαν ο νο μα τι

αυ του προσκυ νη σα τε τω Κυ ρι ω εν αυ λη

α γι ι α Αυ του

Κυ ρι ος ι σχυ υν τω λα ω ω αυ τσ δω ω σει

Κυ ρι ος ευ λο γη η σει τον λα ον αυ τσ εν ει

ρη η η νη η η η

Ὁ διάκονος: Σοφία.

Ὁ ἀναγνώστης:

Πρὸς Ἐφεσίους Ἐπιστολῆς Παύλου τὸ Ἀνάγνωσμα.

Ὁ διάκονος: Πρόσχωμεν.

Ἀδελφοί, Χριστός ἐστὶν ἡ εἰρήνη ἡμῶν, ὁ ποιήσας τὰ ἀμφότερα ἐν καὶ τὸ μεσότοιχον τοῦ φραγμοῦ λύσας, τὴν ἔχθραν, ἐν τῇ σαρκὶ αὐτοῦ τὸν νόμον τῶν ἐντολῶν ἐν δόγμασι καταργήσας, ἵνα τοὺς δύο κτίσῃ ἐν ἑαυτῷ εἰς ἓνα καινὸν ἄνθρωπον ποιῶν εἰρήνην,

καὶ ἀποκαταλλάξῃ τοὺς ἀμφοτέρους ἐν ἐνὶ σώματι τῷ Θεῷ διὰ τοῦ σταυροῦ, ἀποκτείνας τὴν ἐχθρὰν ἐν αὐτῷ· καὶ ἔλθων εὐηγγελίσατο εἰρήνην ὑμῖν τοῖς μακρὰν καὶ τοῖς ἐγγύς, ὅτι δι' αὐτοῦ ἔχομεν τὴν προσαγωγὴν οἱ ἀμφότεροι ἐν ἐνὶ πνεύματι πρὸς τὸν πατέρα. Ἄρα οὖν οὐκέτι ἐστὲ ξένοι καὶ πάροικοι, ἀλλὰ συμπολίται τῶν ἁγίων καὶ οἰκεῖοι τοῦ Θεοῦ, ἐποικοδομηθέντες ἐπὶ τῷ θεμελίῳ τῶν ἀποστόλων καὶ προφητῶν, ὄντος ἀκρογωνιαίου αὐτοῦ Ἰησοῦ Χριστοῦ, ἐν ᾧ πᾶσα οἰκοδομὴ συναρμολογουμένη αὖξει εἰς ναὸν ἅγιον ἐν Κυρίῳ· ἐν ᾧ καὶ ὑμεῖς συνοικοδομεῖσθε εἰς κατοικητήριον τοῦ Θεοῦ ἐν Πνεύματι.

Ἀλληλούϊα (γ'). Ἦχος βαρὺς. (Ψαλμὸς 113).

Ἦχος $\alpha\omega\ \Sigma$

A λλη λϑ ϑ ϑ ι ι α $\alpha\omega$ A λλη η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α $\alpha\omega$ A ρα α α α
 λληη η λϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α $\alpha\omega$
 χ A γα θον το ε ξο μο λο γεισθαιτω Κυ ρι ω $\alpha\omega$
 και ψαλ λειν το ο νο μα τι ι σου Υ ψι ι ι
 στε $\alpha\omega$
A λλη λϑ ϑ ϑ ι ι α $\alpha\omega$ A λλη η
 λϑ ϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α $\alpha\omega$ A ρα α α α
 λληη η λϑ ϑ ϑ ι ι ι ι α $\alpha\omega$
 χ Του α να γγε λειν το πρω ι το ε λε ος σϑ και $\alpha\omega$
 την α λη θει αν σϑ κα τα νυ υ υ υ κτα $\alpha\omega$

λλη λϝ ϝ ϝ ι ι α Α λλη η
 λϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α Α ρα α α α
 λληη η λϝ ϝ ϝ ι ι ι ι α α α α α

ΕΥΑΓΓΕΛΙΟΝ

Κυριακῆς Θ' Λουκᾶ.

Ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν

(ιβ' 16-21).

Εἶπεν ὁ Κύριος τὴν παραβολὴν ταύτην· Ἄνθρώπου τινὸς πλουσίου εὐφόρησεν ἡ χώρα· καὶ διελογίζετο ἐν ἑαυτῷ λέγων· τί ποιήσω, ὅτι οὐκ ἔχω ποῦ συνάξω τοὺς καρπούς μου; Καὶ εἶπε· τοῦτο ποιήσω· καθελῶ μου τὰς ἀποθήκας καὶ μείζονας οἰκοδομήσω, καὶ συνάξω ἐκεῖ πάντα τὰ γεννήματά μου καὶ τὰ ἀγαθὰ μου, Καὶ ἐρῶ τῇ ψυχῇ μου· ψυχὴ, ἔχεις πολλὰ ἀγαθὰ κείμενα εἰς ἔτη πολλά· ἀναπαύου, φάγε, πίε, εὐφραίνου. Εἶπε δὲ αὐτῷ ὁ Θεός· ἄφρον, ταύτῃ τῇ νυκτὶ τὴν ψυχὴν σου ἀπαιτοῦσιν ἀπὸ σοῦ· ἃ δὲ ἠτοίμασας τίνι ἔσται; Οὕτως ὁ θησαυρίζων ἑαυτῷ καὶ μὴ εἰς Θεὸν πλουτῶν. Ταῦτα λέγων ἐφώνει· Ὁ ἔχων ὧτα ἀκούειν, ἀκουέτω.

Ἦχος ἰζ' Δι' ϝ

ο ξα α σοι Δ Ky υ υ υ υ υ ρι ι ι ι
 ι ε ε ε ε ε δο ο ο ο ο ο ο ξα α
 σοι οι οι οι Δ

Χερουβικόν. Πέτρου Λαμπαδαρίου.

Ἦχος ρζ' Ζω

ι τα α α α ρα α α α α α α α α
 α Χε ε ε ε ε ε ρου ου ου ου ου ου ου ου

ου ου ου ου ου ου ου ου ου ου Χε ρου ου ου βι ι

ι ι ι ι ι ι ι ι μ μ υ υ υ υ υ

υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ στι ι ι ι μ

στι ι κω ω ω ω ω ω ω ως ει κο νι

ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ι ζο

ο ο ο ο ει κο νι ι ι ι ι ι ι ζο ο ον τε ε

ε ε ε ε ε ε ε ες και αι αι αι αι αι

αι αι αι αι αι αι αι αι τη η ζω ω ω ο ο

ο ο χο ο ο ποι οι οι οι οι οι οι οι οι οιζω

ο ποι ω ω ω ω ω ω ω Τρι ι α α α α

δι ι ι ι ι ι ι τον τρι σα α α α α α α

α α α α γι ο ον υ υ υ υ μνον προ σα α

α α α δο ο ον τε ες πα α α α σα αν την βι

ο ο τι ι ι ι ι ι ι ι ι βι ο τι

κη η η η η η η ην α πο θω ω ω ω

με ε ε ε ε ε ε θα α α α α α α με ε

ε με ε ρι ι ι μνα αν

Ω ς τον Βα σι λε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βα σι λε ε ε

α α α α α α α α των ο ο λων υ πο δε

ξο ο με ε ε νοι οι

Τ αις αγ γε ε λι ι ι αγ γε λι και αι αι αι

αι αι αις α ο ρα α α α α α τω ω ως δο

ρου φο ρου ου ου με ε ε ε ε νο ο ο ο ον τα

α α ξε ε ε σι ιν Αλ λη λου ου ι α α α

α α α α α

Λειτουργικά , Ἰωάννου Ἀρβανίτη , Ἦχος Ζω

Κ υ ρι ε Ε λε ε η σον

Κ υ ρι ε Ε ε λε η σον

Κ υ ρι ε Ε ε λε η σον

Κ υ ρι ε Ε λε η σον

Π α ρα σχϞ Κυ υ υ ρι ε

Π α ρα α α α σχϞ Κυ υ ρι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α α σχϞ Κυ υ ρι ι ε

Π α ρα α σχϞ Κυ υ υ ρι ι ε

Σ οι Κυ υ ρι ι ε

Κ αι τω Πνευμα τι ι σϞ

Α γα πη η σω σε ε Κυ ρι ε ε ε η ι

ι σχυ υ υ υς μϞ Κυ ρι ος ςε ε ρε ω ω

μα α α α μϞ ς ς ς ς και κα τα φυ υ

γη η μϞ ς ς ς και αι ρυ υ υ υ υ υ

ση ης μϞ ς ς ς ς

Ἄτερον σύντομον,

Α γα πη η σω σε Κυ ρι ε η ι σχυ υς
 μϛ Κυ ρι ος ςε ρε ω μα α α μϛ και κα τα
 φυ υ γη η μϛ ϛ και αι ρυ υ ςη ης μϛ ϛ
 ϛ ϛ ϛ

Π α τε ε ρα Υι ον και Α α γι ον
 Πνε ευ μα Τρι α दा ο μο ο ϛ σι ο ον
 και α α χω ω ρι ι ςον

Τὸ Σύμβολον τῆς πίστεως.

Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα, παντοκράτορα, ποιητὴν οὐρανοῦ καὶ γῆς, ὁρατῶν τε πάντων καὶ ἀοράτων. Καὶ εἰς ἓνα Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν, τὸν Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν μονογενῆ, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα πρὸ πάντων τῶν αἰώνων· φῶς ἐκ φωτός, Θεὸν ἀληθινὸν ἐκ Θεοῦ ἀληθινοῦ, γεννηθέντα, οὐ ποιηθέντα, ὁμοούσιον τῷ Πατρί, δι' οὗ τὰ πάντα ἐγένετο. Τὸν δι' ἡμᾶς τοὺς ἀνθρώπους καὶ διὰ τὴν ἡμετέραν σωτηρίαν κατελθόντα ἐκ τῶν οὐρανῶν καὶ σαρκωθέντα ἐκ Πνεύματος ἁγίου καὶ Μαρίας τῆς Παρθένου καὶ ἐνανθρωπήσαντα. Σταυρωθέντα τε ὑπὲρ ἡμῶν ἐπὶ Ποντίου Πιλάτου καὶ παθόντα καὶ ταφέντα. Καὶ ἀναστάντα τῇ τρίτῃ ἡμέρᾳ κατὰ τὰς Γραφάς. Καὶ ἀνελθόντα εἰς τοὺς οὐρανοὺς καὶ καθεζόμενον ἐκ δεξιῶν τοῦ Πατρὸς. Καὶ πάλιν ἐρχόμενον μετὰ δόξης κρῖναι ζῶντας καὶ νεκρούς, οὗ τῆς βασιλείας οὐκ ἔσται τέλος. Καὶ εἰς τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ Κύριον, τὸ ζωοποιόν, τὸ ἐκ τοῦ Πατρὸς ἐκπορευόμενον, τὸ σὺν Πατρὶ καὶ Υἱῷ συμπροσκυνούμενον καὶ συνδοξαζόμενον, τὸ λαλῆσαν διὰ τῶν προφητῶν. Εἰς μίαν, ἁγίαν, καθολικὴν καὶ ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν. Ὁμολογῶ ἓν βάπτισμα εἰς ἄφεσιν ἁμαρτιῶν. Προσδοκῶ ἀνάστασιν νεκρῶν καὶ ζωὴν τοῦ μέλλοντος αἰῶνος. Ἀμήν.

Ε λε ον ει ρη η η η νης θυ σι ι αν

αι νε ε σε ε ως

Κ αι με τα τδ Πνευ μα το ος σδ

Ε ε χομεν προς τον Κυ ρι ον

Α α ξι ι ον και αι δι ι και αι ο ο

ο ο ον

Α γι ος Α γι ος Α γι ος Κυ υ ρι ος Σα

βα ωθ πλη η ρησ ο ρα νο ος και η γη τηης

δο ξης σδ ω σαν να εν τοις υ ψι ι σι ος

ευ λο γη με νος ο ερ χο ο ο ο με νο ος

εν ο νο μα τι Κυ ρι ι ι ρ ω σαν να α

α α α α α εν τοις υ ψι ι ι ι σι οι οι οι

οις

Α α α α α μη η η η ην

Α μη η η η η η η η ην

Σ ε υ υ μνϛ ϛ ϛ μεν σε ε Ευ λο
 γϛ ϛ μεν σοι ευ χα ρι ϛ μεν Κυ ρι ε
 και δε ο με θα α σϛ ϛ ο Θε ε ο
 ος η η μω ω ω ω ν

(κθ' Νοεμ. , α 7 ζ' , Ι.Α.)

Ἄξιον ἐστίν , παρ' ἐμοῦ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος ρω Ζω

Α ξι ον ε ϛ ι ν ω ω ϛ α α α λη η
 θω ω ω ω ϛ μα κα ρι ζει εν σε ε τη ην Θε
 ε ο ο το ο ο κο ο ο ο ον την α ει
 μα κα ρι ι ϛ ο ο ον και Πα να α μω ω ω μη
 η το ο ον και Μη τε ε ρα α τϛ ϛ Θε ε
 ϛ ϛ ϛ η η η η η μω ω ω ω ν
 την τι μι ω ω τε ε ραν των Χε ρϛ ϛ
 βι ι ι ι ι μ και αι εν δο ξο ο τε ε ε
 ρα α α αν α συ υγ κρι ι ι ι τω ω ϛ τω ω ν
 Σε ε ε ρα α α α α φι ι ι ι ι μ

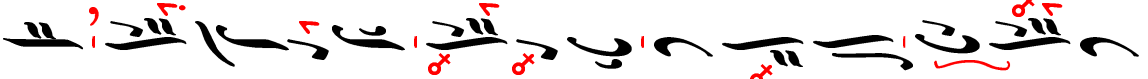
την α α δι α α φθο ο ο ο ρω ω ω ως
 Θε ον Λο ο ο ο γο ο ο ον τε ε κ
 ς ς σαν την ο ον τως Θε ο το ο ο
 κο ο ο ο ον σε ε ε με γα α λυ υ
 υ νο ο ο ο ο με ε ε ε ε ε ε
 ε ε ε ε ε ε ε εν

(γ Νοεμ. , α 75' , I.A.)

Ἄξιον ἔστιν, διασκευασθὲν ἐκ τοῦ συνειθισμένου
 ὑπὸ Ἰωάννου Ἀρβανίτη.

Ἦχος α' Ζω

A ξι ον ε ςιν ως α α λη η η θω
 ω ως μα α α κα α ρι ζει ει ειν σε την Θε
 ε ο το ο ο κον την α ει μα κα α α
 ρι στο ο ον και Πα να μω ω μη η η
 το ο ον και αι αι μη τε ε ε ρα τθ Θε
 ς ς η η η μω ω ων τη η ην τι μι
 ι ω τε ε ε ραν των Χε ε ρθ ς ς βι ι

 ιμ και αι αι εν δο ο ξο τε ε ε ρα αν α

 συγ κρι ι ι τως των Σε ε ρα α α φι

 ι ιμ τη η ην α δι ι α φθο ο ο ρω ως

 Θε ο ο ον Λο γο ον τε ε ε κϝ ϝ ϝ ϝ σαν

 την ο ον τως Θε ε ε ο το ο ο κον σε με

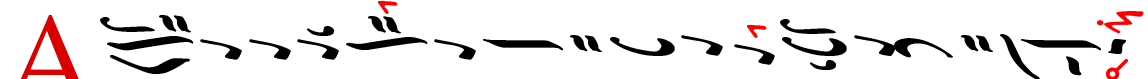
 γα λυ υ νο ο ο με ε ε ε ε ε ε

 ε ε ε ε ε ε ε ε εν

(ιη Νοεμ. , βα´ - ιγ´ Ιαν. , ββ´ , Ι.Α.)

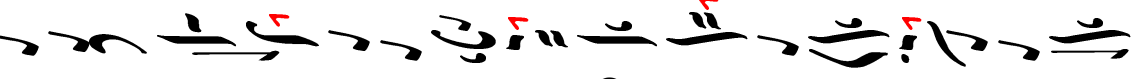
Ἄξιον ἔστιν, Ἰωάννου Ἀρβανίτη, ἦχος ρϞ Ζω

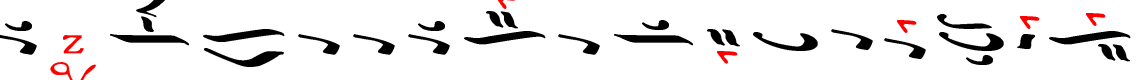
A ξι ι ον ε ε ςι ιν ω ως α λη η θω ω

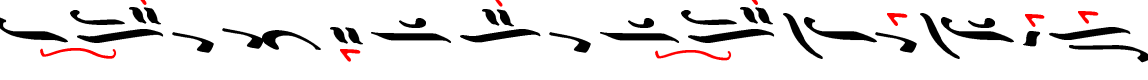
 ω ω ως μα α κα α ρι ι ι ι ζει ει ει

 ειν σε ε ε ε τη ηην Θε ο ο το ο ο κο

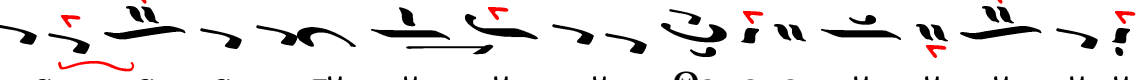
 ον τη ην α α ει μα α κα α α α ρι ι ι

 στο ο ον και αι πα να α μω ω ω ω μη η η

 η το ο ο ο ον και αι μη η τε ε ε ε ρα

 α α α τϝ ϝ ϝ ϝ Θε ε ε ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ

η μω ων ^ζ τη ην τι ι μι ω ω τε ε ε ε
 ρα α αν τω ω ων Χε ρα ρ βι ι ι ι ι
 μι ^χ και ε εν δο ξο ο τε ε ε ε ρα α αν α
 συ υ γκρι ι ι ι τω ω ω ως τω ω ω ων
 Σε ρα φι μι ^ζ την α α δι α α φθο ο ο ρως
 Θε ο ον Λο ο ο ο γο ο ο ον τε ε ε
 ε κρ ρ ρ ρ σαν ^ζ την ο ο ο ον τω ω ωως
 Θε ο ο το ο ο ο ο ο ο ο κο ον ^χ σε ε
 ε ε ε ε ε με ε ε ε γα α α λυ υ υ
 υ υ νο ^χ με ε ε ε ε ε ε ε ε εν ^ζ

Ἐτονίσθη ε' Αὐγ. , βθ' , ἐξηγήθη ζ' Δεκ. , βιγ' . ΙΑ.

Ἀγάθωνος μοναχοῦ τοῦ Κορώνη (ιδ' αἰών).

Ἦχος ^ζ Ζω

^Μ **Α** ι νει ει ει ει τε ε ε ε ε ε ε
^{Πα} ε ^π το ο ο ο ο ο ο ο ο ο ο
^Μ ^{Πα} χο ο ο ον Κυ υ υ υ υ υ υ υ υ υ υ

^{δλ-ν'}
^Δ
^Μ
^{ζζ}

υ υ υ υ υ υ υ υ ρι τον κυ υ ρι ο ον

ε ε ε ε ε ε εκ τω ω ω ω ω ω ω ων ς ς

ς ς ς ς ς ς ς ς ς ρα α α α α νω ω ω

ω ω ω χω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω

ω ω ω ω ω ω ω ω ω ω χω ω ω ω ω

ω ω ων ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς ς

ρα α εκ των ς ς ρα α νω ω ω ων ςα α α α

α α α α α α χα α α α α α α α α α

α α α α α α α α α α λε ε ε βς ς ς ς

ε ε ςα α α α α α α α α α α α α α α α

α λε ε ςα α α α α α α α α α α α

α α α α α λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε λε ςα α α α α λε ςα

α α α λε ςα α ςα λε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε

ε ε χε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε ε βς ς ς ς

α α α α α α λλη η η η η η λϝ ϝ

ϗ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι α α α λλη η λϝ ϝ ϝ ι α

α α α α α α α α α α ϗα α α α

α α λλη λϝ ϝ ϝ ϝ ϝ ι ι ι ι ι ι ι ι

ι ι ι ι ι ι α α α ϗα α α α α

α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι δο μεν το φω ως το α λη θι νον ε λα βο

μεν Πνευ μα ε που ρα νι ον ευ ρο μεν πι ςιν α λη

θη α δι αι ρε τον Τρι α δα προ σκυ νϝ ϝ ϝ ϝν

τες αυ τη γαρ η μας ε ε σω σε ε εν

Ἦχος Δι-θ

Π λη ρω θη η τω το στο μα η μων αι νε σε

ως σϝ Κυ ρι ε ο πως α νυ μνη σω μεν την δο ο

ξαν σϝ ο τι η ξι ω σας η μας των α

γι ων σθ με τασ χειν μυ στη ρι ι ι ι ων τη ρη σον
 η μας εν τω σω α γι α σμω ω ο λην την η
 με ε ραν με λε των τασ την δι και ο συ υ νη ν σθ
 Α λλη λθ ι α Α λλη λθ ι α Α λλη
 λθ ι α α α

Ἦχος Δι-θ

Ε ι η το ο νο μα Κυ ρι ς ευ λο γη με
 νον α πο τϵ νυ ν και ε ως τϵ αι ω ω νος
Τ ο ο νο μα Κυ ρι ς ει η ευ λο γη
 με ε ε ε ε νο ο ο ο ν α πο τϵ νυ ν και ε ως
 τϵ αι ω ω νο ο ος